

Kvinder

Udarbejdet af forskningsafdelingen ved
Det Universelle Retfærdighedens Hus

Januar 1986

Revideret juli 1990

Indhold

I.	Bahá'í konceptet om lighed.....	3
II.	Uddannelsens rolle for kvinders udvikling.....	15
III.	At anvende ligestillingsprincippet i familielivet	20
IV.	Kvinder i verden som helhed	27
V.	Fremme af kvinders udvikling.....	32
VI.	Bibliografi	42

I. Bahá'í konceptet om lighed

Uddrag fra Bahá'u'lláhs Skrifter

Oh Menneskebørn! Ved I ikke, hvorfor Vi skabte jer alle af det samme støv? At ingen skulle ophøje sig over en anden. Overvej til alle tider i jeres hjerter, hvorledes I blev skabt. Da Vi har skabt jer alle af én og samme substans, påhviler det jer at være endog som én sjæl, at gå med de samme fødder, spise med den samme mund og opholde jer i det samme land, så fra jeres inderste væsen, ved jeres dyder og handlinger, kan tegnene på enhed og essensen af løsrivelse komme til syne. Således er Mit råd til jer, Oh lysets forsamling! Agt I på dette råd, at I kan få hellighedens frugt fra den forunderlige herligheds træ.

(*De Skjulte Ord* (arabisk), nr. 68)

[1]

Ophøjet, umådeligt ophøjet er Han, som har fjernet forskelle og skabt samklang. Forherliget, uendeligt forherliget er Han, som har fået uenighed til at ophøre og forordnet solidaritet og enhed. Lovet være Gud, Den Højstes Pen har ophævet forskellene mellem Hans tjenere og tjenerinder, og gennem Hans fuldkomne gunst og altomfattende barmhjertighed har Han givet alle et stade og rang på samme plan. Han har knust forfængelige forestillinger med ytringens sværd og har ved Sin magts gennemtrængende kraft udsløttet farerne fra tomme indbildninger.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[2]

Denne Forurettede har hørt din stemme og dét, som din indre og ydre tunge har ytret i lovprisning af din Herre. Ved Guds retfærdighed! Dét, som folket besidder, og Jordens skatte, og dét, som herskere og konger ejer, er på denne dag ikke ligestillet med at synge Hans pris. Rigets Herre vidner herom i dette herlige øjeblik. Og efter at have hørt dig klynke og klage, svarer Vi med en Tavle, der gjalder mellem Jord og himmel og nævner dig med ord, der udødeliggør dét, der er kommet fra dig i kærlighed til Ham, i tjeneste for Ham, i erindring om Ham og i lovprisning af Ham. Og Han har for dig gjort dét, der er udgået fra din mund, til en skat hos Ham. Han er sandelig Den Mest Gavmilde, Den Mest Godgørende. Hvis du virkelig lytter til dét, som er blevet åbenbaret for dig fra Min Højeste Pen i dette øjeblik, vil du med iverens vinger svæve i kærlighedens himmel til Herren på Pagtens Dag, og du vil i alle dit livs dage sige: Takket være Du, Oh Du verdens Attrå, og priset være Du, Oh Du Den Elskede for mennesker med forståelse. Må al eksistens være et offer for Din gunst og alt, hvad der har været og nogensinde vil være, en løsesum for Dit Ord, Oh Du Den Forurettede blandt fjendskabets folk, Oh Du, i hvis greb er tøjlerne for alle, der er i himlen og på Jorden....

På denne Dag har den guddommelige nådes Hånd fjernet alle forskelle. Guds tjenere og Hans tjenerinder betragtes på samme niveau. Velsignet er den tjener, der har nået dét, som Gud har bestemt, og ligeledes det blad, der bevæger sig i overensstemmelse med Hans viljes briser. Denne gunst er

stor, og dette stade er ophøjet. Hans gaver og tildelinger er altid til stede og åbenbare. Hvem er i stand til at vise passende taknemmelighed for Hans successive tildelinger og uophørlige begunstigelser?

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[3]

Ved Mit Liv! Navnene på de tjenerinder, der er Gud hengivne, er skrevet og nedfældet af Den Højestes Pen i Den Karmoisinrøde Bog. De overgår mænd i Guds øjne. Hvor talrige er ikke de helte og riddere i felten, der er berøvet Den Sande og ikke har nogen andel i Hans anerkendelse, men du har opnået og modtaget din andel.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[4]

Sandelig, Den Højestes Pen har vidnet om din anerkendelse af Ham, din kærlighed til Ham, og at du vendte dig mod Det Ældgamle Ansigt på et tidspunkt, hvor verden har forkastet Ham, undtagen dem, som Gud, Den Højeste, har villet....

Godt er det for dig, at du har smykket dig med Guds kærligheds ornament, og at du er blevet givet muligheden for at nævne Ham og lovprise Ham. Al Guddommelig nåde er i Guds mægtige greb, ophøjet være Han. Han tildeler den til hvem, Han end vil. Hvor mangt et menneske betragtede ikke sig selv som en berømt gejstlig med kendskab til himmelske mysterier, men når den mindste prøvelse alligevel ramte ham, rejste han sig med en sådan modstand og benægtelse, at det fik Forsamlingen i det høje til at jamre og klage. Men alligevel er du gennem Herrens gaver og Hans uendelige gunst nået frem til den skjulte hemmelighed og den velbevarede skat. Bevar da, i Guds navn, dette ophøjede stade, og skjul det for forrædernes øjne. Herligheden, der skinner fra Mit Riges horisont hvile over dig og over enhver tjenerinde, der har nået Min ophøjede Trones pragt.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[5]

Vi bønfaller Gud om at hjælpe alle bladene til at opnå kendskab til Træet og ikke at berøve dem Hans gavmildheds ocean. På denne dag tager man ikke hensyn til højhed eller underdanighed, til fattigdom eller rigdom, til adel og slægt, til svaghed eller magt. Den, der erkender den uforlignelige Elskede, er i besiddelse af sand rigdom og indtager et guddommeligt stade. I dag er verdens dronning og hendes lige, ved Den Sandes hof, ikke et sennepsfrø værd, for selv om hun taler i Guds navn og påkalder skabelsens Herre hver dag i sit legemes tempel og bruger store summer af jordisk rigdom på at udvikle sin nation, mister hun muligheden for at anerkende Hans Manifestations Sol og afskæres fra Den Sande, hvis ihukommelse hun er optaget af.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[6]

I århundreder og tidsaldre har mangt et menneske ventet forventningsfuldt på Guds Åbenbaring, og dog, da Lyset skinnede frem fra verdens horisont, vendte alle undtagen nogle få deres ansigter bort fra det. Hvem der end blandt tjenerinderne har erkendt alle Navnes Herre, er af Den Allerhøjestes Pen optegnet i Bogen som et af disse mennesker. Lovpris verdens Elskede for at have hjulpet dig til at erkende Hans Tegns Daggry og Åbenbareren af beviserne på Hans Herlighed. Dette er en stor gavmildhed, en stor nåde. Bevar den i Den Sandes navn....

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[7]

Uddrag af 'Abdu'l-Bahás Skrifter og Udtalelser

Fra eksistensens begyndelse til Den Forjættede Dag har mænd været kvinder overlegne i enhver henseende. I Koranen er det åbenbart: "Mænd er kvinder overlegne." Men i denne vidunderlige Guddommelige Orden, blev Den Herlige Herres største udstrømninger årsagen til kvinders åbenlyse opnaelser. Der opstod nogle tjenerinder, som overgik mænd på vidensområdet. De rejste sig med en sådan kærlighed og åndelighed, at de blev årsagen til, at den Suveræne Herres gavmildhed strømmede ud over menneskeheden, og med deres hellighed, renhed og åndelige egenskaber førte de mange til enhedens kyst. De blev en vejledende fakkel for de vandrede i forvirringens ødemark og opildnede de modløse i den nedre verden med flammen fra Herrens kærlighed. Dette er denne vidunderlige tidsalders overvældende kendetegn, som har givet styrke til det svagere køn og har skænket maskulin styrke til kvinde-kønnet....

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[8]

Oh Guds tjenerinde! I denne forunderlige Guddommelige Orden, hvor Den Ældgamle Skønhed og Det Åbenbare Lys - må min ånd blive ofret for Hans elskede - har rejst sig fra horisonten af ældgamle håb, har kvinder antaget mænds egenskaber ved at fremvise standhaftighed i Guds Sag og afsløre frygtløse mænds heltemod og magt. De indtog arenaen af mystisk viden og hejste banneret til vejrs på vishedens højder. Også du må gøre en mægtig indsats og udvise det største mod. Anstreng dig, og smag sødmen fra en himmelsk drik, for den søde smag af Guds kærlighed vil vare ved til den ende, der ingen ende har.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[9]

Tak Herren for, at du blandt denne befolkningsgruppe er den første troende,¹ at du har beskæftiget dig med at sprede sødtduftende briser og har rejst dig for at vejlede andre. Det er mit håb, at dit ansigt må blive oplyst gennem Abhá Skønhedens gavmildhed og gunst, dit væsen må være behageligt, din duft spredes, at dine øjne må blive seende, dine ører opmærksomme, din tunge veltalende, dit hjerte fyldt med det største glædesbudskab, og din sjæl forfrisket af guddommelige dufte, så du kan rejse dig blandt denne race og beskæftige dig med at opbygge folket og blive fyldt med lys. Selvom øjets pupil er sort, er den kilden til lys. Det skal du ligeledes være. Det er sindelaget, der skal være smukt, ikke udseendet. Sig derfor med den største tillid og vished: “Oh Gud! Gør mig til et strålende lys, en skinnende lampe og en lysende stjerne, så jeg kan oplyse hjerterne med en stråle fra Dit Abhá Rige...”

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[10]

Oprettelsen af en samling for kvinder til fremme af viden er helt acceptabel, men diskussionerne skal begrænses til uddannelsesmæssige spørgsmål. Det skal gøres på en sådan måde, at forskellene dag for dag bliver helt udslettet, ikke at dét, Gud forbyde, ender i skænderier mellem mænd og kvinder. Som i spørgsmålet om sløret bør man ikke gøre noget, der strider mod visdom. De enkelte kvinder bør i dag følge en fremgangsmåde, som vil være årsag til evig ære for hele kvindeslægten, så alle kvinder bliver oplyst. Og det ligger i at samles for at lære at undervise, i at holde møder for at recitere versene, i at bede til Herren over de tydelige tegns rige og i at indføre uddannelse for pigerne. Tænk over den måde, hvorpå Jináb-i-Ṭáhirih plejede at undervise. Hun var fri for enhver bekymring, og derfor var hun fremragende.

Nu skal kvindernes verden være en åndelig verden, ikke en politisk, så den vil blive strålende. Kvinderne i andre lande er alle optaget af politiske spørgsmål. Hvad gavner det, og hvilken frugt bærer det? I det omfang, I kan, bør I beskæftige jer med åndelige anliggender, som vil bidrage til at ophøje Guds ord og til at udbrede Hans dufte. Din opførsel bør føre til samklang blandt alle og til sammenhold og glæde for alle ...

Jeg bestræber mig på, med Bahá'u'lláhs bekræftelse og hjælp, at forbedre tjenerindernes verden så meget, at alle vil blive forbløffede. Dette fremskridt skal ske i åndelighed, i dyder, i menneskelig fuldkommenhed og i guddommelig viden. I USA, kvindefrigørelsens vugge, er kvinder stadig udelukket fra politiske institutioner, fordi de skændes. De har endnu ikke et medlem i Repræsentanternes Hus. Bahá'u'lláh har også proklameret: “Oh, I mænd i Retfærdighedens Hus.” I er nødt til at være rolige og fattede, så arbejdet vil forløbe med visdom, ellers vil der blive så meget kaos, at I vil forlade alt og løbe væk. “Dette nyfødte barn krydser på én nat den sti, som det tager hundrede år at betræde.” Kort sagt, I skal nu beskæftige jer med ren åndelighed og ikke strides med mennesker. ‘Abdu’l-Bahá vil taktfuldt tage passende skridt. Vær forvisset herom. Til sidst vil I selv

¹ Dette brev var adresseret til en fru Pocohontas i Washington. Ifølge Fádíl Mázandarání var modtageren af Tavlen en sort kvinde. See *Tárikh-i-Zuhuru'l-Haq*, vol. 8, part 2, p. 1209 (Tíhrán: Bahá'í Publishing Trust, 132 B.E.). Yderligere oplysninger fra arkiverne for USA's Nationale Åndelige Råd viser, at Louis Gregory i en historie om Washington, D.C., USAs Åndelige Råd. Bahá'í samfundet, nævner en sort bahá'í, fru Pocohontas Pope, som sandsynligvis er den samme person. Fru Pope lærte om Bahá'í Troen gennem Alma og Fanny Knobloch og Joseph og Pauline Hannen. Der er på nuværende tidspunkt ingen andre oplysninger om fru Pope.

udbryde: “Dette var i sandhed den højeste visdom!” Jeg appellerer til jer om at udslette denne strid mellem mænd og kvinder ...

Ingen kan opnå noget på egen hånd. ‘Abdu’l-Bahá må være godt tilfreds og hjælpe.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[11]

Du skal vide, Oh tjenerinde, at i Bahás øjne er kvinder ligestillet med mænd, og at Gud har skabt hele menneskeheden i Sit eget billede og lig Sig Selv. Det vil sige, at både mænd og kvinder afslører Hans navne og egenskaber, og fra et åndeligt synspunkt er der ingen forskel mellem dem. Den, der nærmer sig Gud, er den mest begunstigede, hvad enten det er en mand eller en kvinde. Hvor mangen en tjenerinde, ivrig og hengiven, har ikke i Bahás beskyttende skygge vist sig at være mændene overlegen og har overgået Jordens berømt heder.

Retfærdighedens Hus er dog ifølge den udtrykkelige tekst i Guds Lov begrænset til mænd;² dette er Herren Guds visdom, som inden længe vil blive åbenbar, så klar som solen ved middagstid.

(*Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, secs. 38.3–38.4)

[12]

Og blandt Bahá’u’lláhs læresætninger er ligestilling mellem kvinder og mænd. Menneskehedens verden har to vinger - den ene er kvinder og den anden er mænd. Først når begge vinger er lige udviklede, kan fuglen flyve. Hvis den ene vinge forbliver svag, er det umuligt at flyve. Først når kvindernes verden bliver lig mændenes verden med hensyn til at tilegne sig dyder og fuldkommenhed, kan de opnå den succes og velstand, de burde have.

(*Selections of the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, sec. 227.18)

[13]

Da dette er lysets århundrede, er det tydeligt, at Virkelighedens Sol, Ordet, har åbenbaret sig for hele menneskeheden. Et af de potentialer, der lå gemt i menneskehedens rige, var kvindens evne eller kapacitet. Gennem de skinnende stråler fra guddommelig oplysning er kvindens kapacitet blevet vækket og synlig i denne tidsalder, i en sådan grad at ligestilling mellem mand og kvinde er et etableret faktum ...

I dag må mennesket undersøge virkeligheden upartisk og uden fordomme for at nå frem til den sande viden og de sande konklusioner. Hvad er det så, der udgør uligheden mellem mand og kvinde? Begge er mennesker. Vedrørende beføjelser og funktion komplementerer de hinanden. Det er højst dette: At kvinden er blevet nægtet de muligheder, som manden så længe har nydt godt af, især privilegiet at uddanne sig ...

Sandheden er, at hele menneskeheden er én Guds skabninger og Hans tjenere, og efter Hans vurdering er alle mennesker. *Mennesket* er en generisk betegnelse for hele menneskeheden. Det bibelske udsagn “Lad os skabe mennesket i vort billede, lig os” betyder ikke, at kvinden ikke blev

² Af andre uddrag fremgår det tydeligt, at begrænsningen af medlemskab til mænd kun gælder for Det Universelle Retfærdighedens Hus og ikke for de nationale og lokale retfærdighedens huse.

skabt. Guds billede og lighed gælder også for hende. På persisk og arabisk er der to forskellige ord, der oversættes til engelsk som menneske: Det ene betyder både mand og kvinde, det andet skelner mellem mand som hankøn og kvinde som hunkøn. Det første ord og dets pronomen er generisk, kollektivt; det andet er begrænset til manden. Det er det samme på hebraisk.

I skabelsen at acceptere og se en forskel, som Gud ikke har haft til hensigt, er uvidenhed og overtro ...

Det er mit håb, at banneret for ligestilling må blive rejst på alle de fem kontinenter, hvor dette endnu ikke er fuldt ud anerkendt og etableret. I denne oplyste vestlige verden er kvinden nået et umådeligt stykke længere end kvinderne i Orienten. Og lad det endnu en gang blive slået fast, at før kvinder og mænd anerkender og gennemfører ligeret, vil sociale og politiske fremskridt hverken her eller andre steder være mulige. For menneskeheden består af to dele eller medlemmer: Den ene er kvinden, den anden er manden. Indtil disse to medlemmer er lige stærke, kan menneskeheden ikke etableres, og menneskeheden lykke og glæde vil ikke blive en realitet. Om Gud vil, vil det blive sådan.

(Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912 (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), s. 74-77) **[14]**

I dag står menneskeheden over for spørgsmål af allerstørste vigtighed, spørgsmål, der er særegne for dette strålende århundrede ...

Et af disse spørgsmål handler om kvindens rettigheder og hendes ligestilling med manden. I tidligere tider mente man, at kvinden og manden ikke var lige - det vil sige, at kvinden blev betragtet som ringere end manden, selv ud fra et anatomisk og skabelses standpunkt. Hun blev anset for at være særligt underlegen i intelligens, og der herskede en generel opfattelse af, at det ikke var tilladt for hende at træde ind på arenaen for vigtige anliggender. I nogle lande gik man så vidt som til at tro og lære, at kvinden tilhørte en sfære lavere end menneske. Men i dette århundrede, som er lysets århundrede, beviser Gud med afsløring af mysterierne til menneskeheden tilfredshed, at alt dette er uvidenhed og en fejltagelse; nej, det er snarere vejetableret, at mænd og kvinder som dele af den sammensatte menneskehed er ligeværdige, og at forskelsvurdering ikke er tilladt, for alle er mennesker. Forholdene i tidligere århundreder skyldtes kvinders manglende muligheder. Hun blev nægtet retten og privilegiet til uddannelse og efterladt i sin uudviklede tilstand. Naturligvis kunne hun ikke komme videre og gjorde det heller ikke. I virkeligheden har Gud skabt hele menneskeheden, og efter Guds mening er der ingen forskel på mand og kvinde. Den, hvis hjerte er rent, er accepteret i Hans øjne, hvad enten det er en mand eller en kvinde. Gud spørger ikke: "Er du kvinde, eller er du mand?" Han dømmer menneskers handlinger. Hvis disse er accepteret ved Den Herliges tærskel, vil mand og kvinde blive anerkendt og belønnet ligeligt.

(Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912, p. 133) **[15]**

Menneskehedens verden består af to dele: mand og kvinde. Den ene er et supplement til den anden. Hvis den ene er defekt, vil den anden derfor nødvendigvis være ufuldstændig, og det perfekte kan ikke opnås. Menneskekroppen har en højre og en venstre hånd, som funktionelt er lige i at tjene og at forvalte. Hvis en af dem viser sig at være mangelfuld, vil bristen naturligt brede sig til den anden ved at inddrage helhedens fuldstændighed; for opnåelsen er ikke fuldendt, medmindre begge er perfekte. Hvis vi siger, at den ene hånd er mangelfuld, beviser vi den anden hånds manglende evne og uduelighed; for med én hånd er der ingen fuldkommen handling. Ligesom en fysisk handling er komplet med to hænder, så skal mand og kvinde, de to dele af den sociale krop, være perfekte. Det er ikke naturligt, at en af dem skal forblive uudviklet, og før begge er fuldkomne, vil den menneskelige verdens lykke ikke blive realiseret.

(The Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 134) [16]

Kvindens status i tidligere tider var overordentlig beklagelig, for i Orienten mente man, at det var bedst for kvinder at være uvidende. Det blev anset for at være bedst, at hun ikke kunne læse eller skrive, så hun ikke blev informeret om, hvad der skete i verden. Kvinden blev anset for at være skabt til at opfostre børn og tage sig af husholdningens pligter. Hvis hun tog en uddannelse, blev det anset for at være i strid med kyskheden, og derfor blev kvinder gjort til fanger i hjemmet. Husene havde ikke engang vinduer, der åbnede ud mod verden udenfor. Bahá'u'lláh gjorde op med disse ideer og proklamerede ligestilling mellem mand og kvinde. Han gjorde kvinden respekteret ved at befale, at alle kvinder skal uddannes, at der ikke måtte være forskel på de to køns uddannelse, og at mand og kvinde skal have de samme rettigheder. I Guds øjne er der ingen forskel på køn. Den, hvis tanker er rene, hvis uddannelse er overlegen, hvis videnskabelige resultater er større, hvis filantropiske gerninger udmærker sig, hvad enten det er en mand eller kvinde, hvid eller farvet, har ret til fulde rettigheder og anerkendelse; der er ingen forskel overhovedet.

(The Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 166) [17]

Kvindens manglende fremskridt og dygtighed har skyldtes hendes behov for lige adgang til uddannelse og muligheder. Hvis hun havde fået denne ligestilling, er der ingen tvivl om, at hun ville være mandens modstykke med hensyn til evner og kapacitet. Menneskehedens lykke vil blive realiseret, når kvinder og mænd samarbejder og udvikler sig lige meget, for de er hinandens supplement og hjælp.

(The Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 182) [18]

Han grundlægger ligestilling mellem mand og kvinde. Dette er specielt for Bahá'u'lláhs lære, for alle andre religioner har sat manden over kvinden.

(The Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 455) [19]

Kvinder har samme rettigheder som mænd på Jorden; i religion og samfund er de et meget vigtigt element. Så længe kvinder forhindres i at opnå deres højeste muligheder, så længe vil mænd være ude af stand til at opnå den storhed, der kunne være deres.

(*Paris Talks: Addresses given by 'Abdu'l-Bahá in Paris in 1911-1912* (London: Bahá'í Publishing Trust, 1979), p. 133) [20]

I menneskehedens verden ... behandles kvindekønnet som mindre værdigt og har ikke lige rettigheder og privilegier. Denne tilstand kommer ikke fra naturens side, men gennem oplæring.

I den Guddommelige Skabelse er der ingen sådan forskel. I Guds øjne er det ene køn ikke overlegent i forhold til det andet. Hvorfor skulle det ene køn så hævde det andets underlegenhed og tilbageholde retfærdige rettigheder og privilegier, som om Gud havde givet Sin bemyndigelse til en sådan fremgangsmåde? Hvis kvinder fik de samme uddannelsesmæssige fordele som mænd, ville resultatet vise, at begge har samme evne til at uddanne sig.

I nogle henseender er kvinden manden overlegen. Hendes hjerte er ømmere, mere modtageligt, hendes intuition er mere intens.

(*Paris Talks: Addresses given by 'Abdu'l-Bahá in Paris in 1911-1912*, p. 161) [21]

Guddommelig retfærdighed kræver, at begge køns rettigheder skal respekteres lige meget, da ingen af dem er den anden overlegen i Himlens øjne. Værdighed over for Gud afhænger ikke af køn, men af renhed og lys i hjertet. Menneskelige dyder tilhører alle i lige høj grad!

(*Paris Talks: Addresses given by 'Abdu'l-Bahá in Paris in 1911-1912*, p. 161) [22]

I Bahá'u'lláhs Guddommelige Ordning rykker kvinder frem side om side med mænd. Der er ikke noget område eller noget tilfælde, hvor de vil halte bagefter: De har samme rettigheder som mænd, og vil i fremtiden indgå i alle grene i forvaltningen af samfundet. Sådan vil være deres ophøjelse, at de på alle områder vil besætte de højeste niveauer i menneskets verden. Det kan I være forvisset om. Se ikke på deres nuværende stade. I fremtiden vil kvindekønnets verden skinne med strålende glans, for sådan er Bahá'u'lláhs vilje og hensigt. På valgtidspunktet er retten til at stemme kvinders umistelige ret, og kvinders adgang til alle menneskelige områder er uigendrivelig og ubestridelig. Ingen sjæl kan forsinke eller forhindre det.

Men der er visse anliggender, som det ikke er kvinder værdigt at deltage i. Når samfundet tager kraftige forsvarsforanstaltninger mod fjendernes angreb, er kvinderne for eksempel undtaget fra at engagere sig militært. Det kan ske, at krigeriske og vilde stammer på et givet tidspunkt angriber de politiske organer med hensigt om begå masse mord på alle dets medlemmer. Under sådanne omstændigheder er forsvar nødvendigt, men det er mændenes pligt at organisere og udføre sådanne forsvarsforanstaltninger og ikke kvindernes - for deres hjerter er sarte, og de kan ikke udholde synet af det rædselsvækkende blodbad, selv om det er for at forsvare sig. Fra sådanne og lignende forpligtelser er kvinderne fritaget.

Hvad angår Retfærdighedens Hus' forfatning, henvender Bahá'u'lláh sig til mændene. Han siger: "Oh, I Retfærdighedens Hus' mænd!"

Men når dens medlemmer skal vælges, er den ret, der tilkommer kvinder, så vidt angår det at stemme og deres stemme, uomtvistelig. Når kvinderne opnår den ultimative grad af fremskridt, skal de i overensstemmelse med tidens og stedets krav og deres store kapacitet opnå ekstraordinære privilegier. Vær fortrøstningsfuld på disse punkter. Hans Hellighed Bahá'u'lláh har i høj grad styrket kvinders sag, og kvinders rettigheder og privilegier er et af 'Abdu'l-Bahás største principper. Vær forvisset herom! Snart kommer de dage, hvor mændene henvender sig til kvinderne og siger: "*Velsignede er I! Velsignede er I! Sandelig, I er værdige til enhver gave. Sandelig, I fortjener at pryde jeres hoveder med den evige herligheds krone, for i videnskab og kunst, i dyder og fuldkommenheder vil I blive ligestillet med manden, og hvad angår hjertets ømhed og overflod af barmhjertighed og sympati, er I overlegne.*"

(From a Tablet to an individual believer - translated from the Persian, published in *Paris Talks: Addresses given by 'Abdu'l-Bahá in Paris in 1911-1912*, pp. 182-184) [23]

Østens kvinde har gjort fremskridt. Tidligere blev hun i Indien, Persien og hele Orienten ikke betragtet som et menneske. Visse arabiske stammer talte deres kvinder sammen med deres kvægbestand. I deres sprog betød substantivet for kvinde også æsel; det vil sige, at det samme navn gjaldt for begge, og en mands rigdom blev opgjort efter antallet af de lastdyr, han ejede. Den værste fornærmelse, man kunne udslynge mod en mand, var at råbe: "Du kvindel!"

Fra det øjeblik Bahá'u'lláh stod frem, ændrede det sig. Han afskaffede ideen om at skelne mellem kønnene og erklærede dem værende lige i enhver kapacitet.

Før i tiden blev det anset for tilrådeligt, at kvinder ikke kunne læse eller skrive; de skulle kun beskæftige sig med slidsomt arbejde. Hun var meget uvidende. Bahá'u'lláh erklærer, at kvindens uddannelse er af større vigtighed end mandens. Hvis moderen er uvidende, og selv om faderen har stor viden, vil barnets oplæring være mangelfuld, for oplæring begynder med mælken. Et barn ved brystet er som en spæd gren, som gartneren kan forme, som han vil.

Østen er begyndt at uddanne sine kvinder. Derved er der nogle i Persien, som er blevet frigjort, og hvis kløgt og veltalenhed 'ulamáerne ikke kan tilbagegive. Mange af dem er digtere. De er absolut frygtløse ...

Jeg håber på en lignende grad af fremskridt blandt Europas kvinder - at de hver især må skinne som lamper; at de må gøre riget offentligt kendt; at de virkelig må hjælpe mændene; ja, at de endda må være mændene overlegne, kyndige i videnskab, være selvstændige, så hele verden kan bevidne,

at mænd og kvinder absolut har de samme rettigheder. Det ville være en stor glæde for mig at se sådanne kvinder. Dette er en nyttig indsats; derved vil kvinden komme ind i riget. Ellers vil der ikke være nogen resultater.

(*'Abdu'l-Bahá on Divine Philosophy* (Boston: Tudor Press, 1918), p. 86-88) [24]

Verden er tidligere blevet styret med magt, og manden har domineret kvinden i kraft af sin styrke og sine mere aggressive egenskaber både med hensyn til sjælen og legemet. Men der er allerede ved at ske en forskydning i denne balance; styrke er i aftagen som dominerende faktor og åndelighed, mental årvågenhed, intuition og egenskaber som kærlighed og tjenstvillighed, som netop er kvindens styrke, tiltager i betydning. Derfor vil den nye tidsalder være en tid, som i ringere grad præges af de mandlige og i højere grad af de kvindelige idealer. Eller udtrykt endnu tydeligere, det vil blive en tidsalder, hvor civilisationens kvindelige og mandlige elementer vil være i bedre balance.

(J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh og Den Nye Tid*. (Dansk Bahá'í Forlag, 1970), s. 142) [25]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Shoghi Effendi

Hvis præsenteret korrekt, vil kvinders stilling i bahá'í læren helt sikkert tiltrække sig stor opmærksomhed, for den er ikke kun juridisk, men vedrører også åndelighed og uddannelse. Vores idealer er så høje og samtidig så gennemførlige, at alle andre synspunkter vil komme til kort, hvis de sammenlignes med dem.

(7. januar 1931 til det Nationale Åndelige Råd for Indien og Burma) [26]

Med hensyn til dit spørgsmål om medlemskabet af Det Universelle Retfærdighedens Hus: Der er en Tavle fra 'Abdu'l-Bahá, hvor Han definitivt udtaler, at medlemskabet af Det Universelle Hus er begrænset til mænd, og at visdommen deri vil blive fuldt åbenbaret og forstået i fremtiden. I de lokale såvel som de nationale retfærdighedens huse har kvinder dog fuld ret til medlemskab. Det er derfor kun til Det Internationale Hus, at de ikke kan vælges. Bahá'íerne bør acceptere denne udtalelse fra Mesteren i en ånd af dyb tro og i tillid til, at der er en guddommelig vejledning og visdom bag den, som gradvist vil blive udfoldet for verdens øjne.

(28. juli 1936 til en troende) [27]

Med hensyn til medlemskabet af Det Universelle Retfærdighedens Hus, udtaler ‘Abdu’l-Bahá i en Tavle, at det er begrænset til mænd, og at visdommen deri i fremtiden vil blive åbenbaret lige så tydeligt som solen. Under alle omstændigheder bør de troende vide, at eftersom ‘Abdu’l-Bahá selv udtrykkeligt har sagt, at kønnene er lige, undtagen i nogle tilfælde, bør udelukkelsen af kvinder fra Det Universelle Retfærdighedens Hus ikke være overraskende. At der ikke er ligestilling i virke mellem kønnene, betyder dog ikke, at det ene køn i sig selv er det andet overlegent eller underlegent, eller at de ikke har samme rettigheder.

(14. december 1940 til Det Nationale Åndelige Råd for Indien og Burma)

[28]

Uddrag af breve skrevet af Det Universelle Retfærdighedens Hus

Det fremgår tydeligt fra Beskytterens skrifter, at hvor Bahá'u'lláh har udtrykt en lov såsom mellem en mand og en kvinde, gælder den mutatis mutandis mellem en kvinde og en mand, medmindre konteksten skulle gøre dette umuligt. For eksempel forbyder teksten i “Kitáb-i-Aqdas” en mand at gifte sig med sin fars kone (det vil sige sin stedmor), og Beskytteren har antydnet, at det ligeledes er forbudt for en kvinde at gifte sig med sin stedfar.

(28. april 1974 til en troende)

[29]

Hvad angår dine spørgsmål om mænds og kvinders ligeret, er dette, som ‘Abdu’l-Bahá ofte har forklaret, et grundlæggende princip hos Bahá'u'lláh; derfor bør Lovene i “Aqdas” studeres i lyset af heraf. Ligestilling mellem mænd og kvinder betyder ikke, og fysiologisk set kan det heller ikke betyde, at deres virke er identiske. På nogle områder overgår kvinder mænd, på andre er mænd bedre egnede end kvinder, og på rigtig mange områder har kønsforskellen slet ingen betydning. Forskellene i deres virke er mest tydelige i familielivet. Evnen til moderskab har mange vidtrækkende konsekvenser, som anerkendes i Bahá'í Lov. Når det for eksempel ikke er muligt at uddanne alle sine børn, får døtre fortrinsret frem for sønner, da mødre er de første, der oplærer den næste generation. Igen, af fysiologiske årsager gives kvinder visse undtagelser fra fasten, som ikke gælder for mænd.

(24. juli 1975 til en troende)

[30]

Det primære spørgsmål, der må løses, er, hvordan den nuværende verden med dens fastlåste konfliktmønstre kan omdannes til en verden, hvor harmoni og samarbejde er fremherskende.

En sådan verdensorden kan kun baseres på en urokkelig bevidsthed om menneskehedens enhed, en åndelig sandhed, der bekræftes af alle de humanistiske videnskaber. Antropologi, fysiologi og psykologi anerkender kun én menneskeart, om end denne frembyder et utal af varianter i de sekundære livsaspekter. Erkendelse af denne sandhed kræver opgivelse af fordomme af enhver art – hvad end det drejer sig om befolkningsgruppe, klasse, farve, religion, nation, køn, eller graden af materiel civilisation, altså alt, hvad der får mennesker til at betragte sig som overlegne i forhold til andre.

Erkendelse og godtagelse af menneskehedens enhed er den første, fundamentale forudsætning for, at man kan reorganisere og styre verden som ét land, som menneskehedens hjem. En verdensomspændende godtagelse af dette åndelige princip er væsentlig for ethvert vellykket forsøg på at skabe verdensfred.

(Det Universelle Retfærdighedens Hus, *Løftet om Verdensfred*, Det Nationale Åndelige Råd for Bahá'ier i Danmark, oktober 1985) [31]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Det Universelle Retfærdighedens Hus

I forhold til den generelle præmis om, at kvinder og mænd har ligestilling i Troen, er dette, som ofte forklaret af 'Abdu'l-Bahá, et grundlæggende princip, der stammer fra Bahá'u'lláh, og derfor skal Hans omtale af "Retfærdighedens Mænd" i Kitáb-i-Aqdas ses i lyset af dette princip.

(29. juni 1976 til en troende) [32]

... 'Abdu'l-Bahá bekræfter: "I denne guddommelige tidsalder har Guds gavmildhed omfattet kvindernes verden. Ligestilling mellem mænd og kvinder, undtagen i nogle ubetydelige tilfælde, er blevet fuldt ud og kategorisk fremsat. Forskellene er blevet fuldstændig fjernet." At mænd og kvinder adskiller sig fra hinanden i visse egenskaber og funktioner er en uundgåelig naturlov; det vigtige er, at Han betragter de uligheder, der er mellem kønnene, som værende "ubetydelige."

(8. januar 1981 til Det Nationale Åndelige Råd for De Forenede Stater) [33]

Du har helt ret, når du siger, at mænd og kvinder har grundlæggende og særskilte egenskaber. Løsningen i Bahá'u'lláhs lære er ikke, som du korrekt bemærker, at mænd skal blive kvinder, og at kvinder skal blive mænd. 'Abdu'l-Bahá gav os nøglen til spørgsmålet, da Han lærte os, at mænds og kvinders kvaliteter og funktioner "supplerer" hinanden. Han belyste dette yderligere, da Han sagde, at den "nye tidsalder" vil blive "en tidsalder, hvor de maskuline og feminine elementer i civilisationen vil være mere velafbalancerede."

(22. april 1981 til en troende) [34]

Det kan være nyttigt at understrege ... at bahá'í princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder er klart formuleret i læren, og det faktum, at de har forskellige funktioner på visse områder, ophæver ikke dette princip.

(23. august 1984 til to troende) [35]

II. Uddannelsens rolle for kvinders udvikling

Uddrag af Bahá'u'lláhs Skrifter

Det er forældres ufravigelige pligt at opdrage deres børn til at være faste i deres tro.... For enhver prisværdig handling fødes af religionens lys, og uden denne højeste gave vil barnet ikke vende sig bort fra alt det onde, og det vil heller ikke nærme sig alt det gode.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk, udgivet i *Bahá'í Education, a compilation*, 1976 World Centre edition, p. 6) [36]

Uddrag af 'Abdu'l-Bahás Skrifter og Udtalelser

Priset være Gud, at de troende kvinder har organiseret møder, hvor de vil lære at undervise i Troen, vil sprede lærdommens sødme og lægge planer for oplæring af børnene.

... de tilstedeværende bør med alle midler beskæftige sig med at uddanne pigebørnene, med at undervise dem i de forskellige grene af viden, god opførsel, en ret levevis, dyrke en god karakter, i kyskhed og standhaftighed, udholdenhed, styrke, beslutsomhed og målrettethed; med husholdning, børneopdragelse og alt, hvad der især passer til piger - med det formål, at disse piger, opdraget i alle fuldkommenheders højborg og med en god karakters beskyttelse, når de selv bliver mødre, vil opdrage deres børn fra den tidligste barndom til at have en god karakter og en god opførsel.

Lad dem også studere dét, der vil nære kroppens sundhed og dens fysiske helse, og hvordan de kan beskytte deres børn mod sygdom.

(*Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, secs. 94.1–94.3) [37]

Arbejd for at vejlede kvinderne i dette land, undervis de unge piger og børnene, så mødrene kan oplære deres små fra deres tidligste dage, oplære dem grundigt, opdrage dem til at have en god karakter og god moral, vejlede dem i menneskets dyder, forhindre udviklingen af enhver opførsel, der ville kunne bebrejdes, og opfostre dem i bahá'í opdragelsens favntag. Således vil disse sarte spædbørn blive næret ved Guds kundskabs bryst og Hans kærlighed. Derefter vil de vokse og blomstre og oplæres i retfærdighed, menneskelig værdighed, beslutsomhed og vilje til at stræbe og holde ud. Således skal de lære at være udholdende i alt, have viljen til at gøre fremskridt, være storsindede og med stor beslutsomhed, være kyske og have en ren livsførelse. På den måde vil de blive i stand til at føre alt, hvad de end foretager sig, til en vellykket afslutning.

Lad mødrene tænke over, at alt, der vedrører børns oplæring, er af største vigtighed. Lad dem gøre alt, hvad de kan desangående, for når grenen er grøn og spæd, vil den vokse sådan, som I træner den. Derfor påhviler det mødrene at opdrage deres små, ligesom en gartner passer sine unge planter. Lad dem stræbe dag og nat efter at indgyde deres børn tro og vished, guds frygt, kærlighed til verdenernes Elskede og alle gode egenskaber og karaktertræk. Når en mor ser, at hendes barn har gjort noget godt, lad hende rose og prise det og opmuntre dets hjerte; og hvis den mindste uønskede tilbøjelighed skulle

vise sig, lad hende vejlede barnet og straffe det og anvende metoder baseret på fornuft, selv en let verbal revselse, hvis det skulle blive nødvendigt. Det er imidlertid ikke tilladt at slå barnet eller nedgøre det, for barnets karakter vil blive fuldstændig fordærvet, hvis det bliver udsat for slag eller verbalt misbrug.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, sec. 95.2)

[38]

... det påhviler far og mor at opdrage deres børn både i god opførsel og i at studere bøger; studere, det vil sige, i den grad det er nødvendigt, så intet barn, hverken pige eller dreng, forbliver analfabet.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, sec. 101)

[39]

'Abdu'l-Bahás største glæde er at bemærke, at et antal blade blandt Den Velsignede Skønheds tjenerinder er blevet uddannet, at de er essensen af løsrivelse og er velinformerede om mysterierne i tilværelsens verden; at de i deres forherligelse og lovprisning af Det Største Navn fremsætter et sådant opråb, at det får beboerne i Rigets Templer til at blive tiltrukket og overlykkelige, og at de fremsiger bønner i prosa og poesi og melodisk messer de guddommelige vers. Jeg nærer det håb, at du vil være en af dem, vil sprede perler, vil konstant være optaget af at synge Hans pris og vil istemme himmelske strofer i forherligelse af Hans egenskaber ...

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[40]

... Du har skrevet om pigeskolen. Dét, der tidligere er skrevet, gælder stadig. Der kan ikke ske nogen fremgang, medmindre pigerne opdrages i skoler og centre for lærdom, medmindre de undervises i videnskaberne og andre vidensgrene, og medmindre de efter behov tilegner sig de mangfoldige kunstarter og er oplært i det åndelige. For den dag vil komme, hvor disse piger bliver mødre. Børns første opdragere er mødrene, som opbygger dyder i barnets indre natur. De opmuntrer barnet til at tilegne sig fuldkommenhed og gode manerer, advarer det mod upassende egenskaber og opmuntrer det til at vise beslutsomhed, fasthed og udholdenhed i modgang og til at videreudvikle sig, godt på vej mod fremskridt. Derfor er det nødvendigt at tage behørigt hensyn til pigers uddannelse. Dette er et meget vigtigt emne, og det bør administreres og organiseres i det åndelige råds regi ...

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[41]

... det påhviler pigerne i denne prægtige æra at være fuldt bevandrede i de forskellige grene af kundskab, i videnskaberne og kunstarterne og alle denne fremtrædende tids vidundere, så de derefter kan opdrage deres egne børn og oplære dem fra deres tidligste dage til at blive fuldkomne.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[42]

Desuden er kvindens uddannelse mere nødvendig og vigtigere end mandens, for kvinden er barnets opdrager, lige fra det er spædt. Hvis hun selv mangler uddannelse og er mangelfuld, vil barnet nødvendigvis blive mangelfuldt; derfor indebærer disse mangler hos kvinden en tilstand af ufuldkommenhed hos hele menneskeheden, for det er moderen, der opdrager, nærer og styrer barnets opvækst. Det er ikke faderens opgave. Hvis underviseren er inkompetent, vil eleven være tilsvarende mangelfuld. Det er indlysende og ubestrideligt. Kan den studerende blive genial og dygtig, hvis læreren er analfabet og uvidende? Mødrene er menneskeheden's første opdragere; hvis de ikke er fuldkomne, er racens forudsætninger og fremtid at beklage ...

Nogle har indvendt, at kvinden ikke er lige så dygtig som manden, og at hun fra skabelsens side er mangelfuld. Det er ren fantasi. Forskellen i evner mellem mand og kvinde skyldes udelukkende muligheder og uddannelse. Hidtil er kvinder blevet nægtet retten og privilegiet til en ligeværdig udvikling. Hvis hun fik lige muligheder, er der ingen tvivl om, at hun ville være mandens lige. Historien vil bevise dette. I tidligere tider har bemærkelsesværdige kvinder rejst sig og har blandet sig i nationernes anliggender og har overgået mænd i deres bedrifter ...

Kort sagt, er kvinden veluddannet og tildeles sine rettigheder, vil hun opnå evnen til vidunderlige præstationer og bevise, at hun er ligeværdig med manden. Hun er mandens medhjælper, hun supplerer og hjælper ham. Begge er mennesker; begge er begavet med potentialer for intelligens og legemliggør menneskeheden's dyder. I alle menneskets evner og funktioner er de partnere og ligestillede. På nuværende tidspunkt udfolder kvinden ikke sine medfødte rettigheder i livets anliggender på grund af manglende uddannelse og muligheder. Uddannelse vil uden tvivl gøre hende ligestillet med mænd.

(The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912, pp. 133-137) **[43]**

Ved at kundgøre menneskeheden's enhed lærte Han os, at mænd og kvinder er lige i Guds øjne, og at der ikke skal skelnes mellem dem. Den eneste forskel mellem dem på nuværende tidspunkt skyldes mangel på uddannelse og oplæring. Hvis kvinder får lige muligheder for at uddanne sig, vil forskelle og opfattelser af underlegenhed forsvinde ...

Han erklærede, at det samme uddannelsesforløb for mænd og kvinder bør vedtages. Døtre og sønner skal følge det samme pensum og derved fremme kønnenes enhed. Når hele menneskeheden får de samme muligheder for uddannelse, og ligestillingen mellem mænd og kvinder bliver realiseret, vil grundlaget for krig blive fuldstændig tilintetgjort.

(The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912, pp. 174-175) **[44]**

Hvorfor skulle en kvinde forblive uudviklet mentalt? Videnskab er prisværdig - uanset om den udforskes af en mands eller kvindes intellekt. Så lidt efter lidt gjorde kvinden fremskridt og viste i stigende grad, at hun havde de samme kompetencer som manden - hvad enten det drejede sig om videnskabelig forskning, politiske evner eller andre områder af menneskelig aktivitet. Konklusionen

er tydelig: Kvinden er blevet udkonkurreret på grund af manglende uddannelse og intellektuelle muligheder. Hvis hun får de samme uddannelsesmuligheder eller det samme studieforløb, ville hun udvikle de samme færdigheder og de samme evner.

(The Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 281) [45]

Bahá'u'lláh har erklæret, at eftersom uvidenhed og mangel på uddannelse er barrierer for mange mennesker, skal alle modtage oplæring og undervisning. Gennem denne bestemmelse vil manglen på gensidig forståelse blive afhjulpet, og menneskehedens enhed vil blive fremmet og fremhjulpet. Universel uddannelse er en universel lov. Det påhviler derfor enhver far at undervise og opdrage sine børn i overensstemmelse med sine muligheder. Hvis han er ude af stand til at uddanne dem, må det politiske organ, folkets repræsentant, sørge for midlerne til deres uddannelse.

Den kønsforskel, der findes i menneskenes verden, skyldes mangel på uddannelse for kvinder, som er blevet nægtet lige muligheder for udvikling og fremskridt. Ligestilling mellem kønnene vil blive etableret i forhold til de øgede muligheder, kvinden får i denne tidsalder, for mand og kvinde modtager ligeligt evner og begavelse fra Gud, Skaberen. I Sin fuldkomne hensigt har Gud ikke bestemt, at der skal skelnes mellem dem.

(The Promulgation of Universal Peace *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 300) [46]

Uddannelse for hvert enkelt barn er obligatorisk ... Ud over denne udbredte undervisning skal hvert barn oplæres i et fag, kunst eller handel, så hvert medlem af samfundet bliver i stand til at tjene til sit eget levebrød. Arbejde udført i en tjenende ånd er den højeste form for tilbedelse.

(*'Abdu'l-Bahá on Divine Philosophy*, p. 78) [47]

Vær særligt opmærksom på pigeskolen, for denne vidunderlige tidsalders storhed vil vise sig som et resultat af fremskridt i kvindernes verden. Derfor ser I, at kvindernes verden er på fremmarch i alle lande, og dette skyldes påvirkningen af Den Største Manifestation og kraften i Guds lære.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk, udgivet i *Bahá'í Education, en citatsamling*, p. 37) [48]

Vore hjerter glædede sig over dit brev om en skole for piger.

Priset være Gud, at der nu er en skole af denne type i Teheran, hvor unge piger gennem Hans gavmildhed modtager en uddannelse og med beslutsomhed tilegner sig menneskehedens færdigheder. Inden længe vil kvinderne kunne holde trit med mændene på alle områder.

Indtil nu har der i Persien ikke eksisteret ressourcer til at fremme kvinders rettigheder. Men nu, Gud være lovet, lige siden Frelsens Morgen gryede, er de dag for dag gået fremad. Håbet er, at de i dyder og opnåelser, i deres nærhed til Den Almægtige Guds Forgård, i tro og overbevisning vil tage føringen - og at Østens kvinder vil blive misundt af Vestens kvinder.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk, udgivet i *Bahá'í Education, en citatsamling*, p. 48) [49]

Uddrag af et brev skrevet af Det Universelle Retfærdighedens Hus

Den sag, der drejer sig om skolegang og uddannelse i verden, og som allerede i sin tjeneste har en hær af idealistiske og pligtopfyldende mennesker fra alle religioner og nationer, fortjener al den støtte, som verdens regeringer kan give den, eftersom uvidenhed ubestrideligt er den vigtigste årsag tilbagegang og fald og til, at fordomme vedbliver at bestå. Ingen nation kan opnå væsentlige resultater, hvis der ikke gives skoleundervisning til dens borgere. Mangel på ressourcer begrænser mange nationers evne til at opfylde dette nødvendige krav, hvilket resulterer i, at der må fastsættes en prioritetsordning. De besluttende organer, som har med dette at gøre, vil handle klogt, hvis de overvejer at give første prioritet til uddannelse af kvinder og piger, idet udbyttet af kundskab hurtigst og mest effektivt forplantes gennem samfundet via veluddannede mødre. I overensstemmelse med, hvad vor tid kræver, bør det også overvejes at undervise alle børn i begrebet verdensborgerskab som led i den almindelige skoleundervisning.

(*Løftet om Verdensfred*, oktober 1985) [50]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Det Universelle Retfærdighedens Hus

Et meget vigtigt element i opnåelsen af en sådan ligestilling er Bahá'u'lláhs bestemmelse om, at drenge og piger skal følge stort set det samme pensum i skolerne.

(28. december 1980 til Det Nationale Åndelige Råd for New Zealand) [51]

Retfærdighedens Hus ser behovet for at uddanne og vejlede kvinder i deres primære ansvar som mødre som en fremragende mulighed for at organisere kvindeaktiviteter. Jeres indsats bør fokusere på at hjælpe dem i deres funktion som opdragere af den opvoksende generation. Kvinder bør også opmuntres til at vinde deres ægtefæller og mandlige medlemmer af deres familier for Troen, så bahá'í samfundet bliver repræsentativt for det samfund, det er en del af. Gradvist vil enhedens og fællesskabets ånd, som den er beskrevet i vores lære, blive afspejlet i bahá'í familiernes liv.

(29. februar 1984 til Det Nationale Åndelige Råd for Marianerne) [52]

III. At anvende ligestillingsprincippet i familielivet

Uddrag af Bahá'u'lláhs Skrifter

Standhaftighed i Sagen er nævnt i Tavlerne og beskrevet af Den Urgamle af Dages Pen. Tak verdens Elskede for, at du har rettet dit hjerte mod Ham og fremsiger Hans pris. Mangen en mand er på denne dag blevet berøvet muligheden for at nævne Den Altfyldestgørende Herre og anerkende Hans sandhed; og mangen en kvinde har rettet sit blik mod Den Højestes Horisont og har smykket sig med en dragt af kærlighed til verdens Attrå. Dette er Guds nåde, som Han skænker til hvem Han end vil. Ved de ældgamle mysteriers Dagstjerne! Den sødmefyldte duft i hvert åndedræt, der drages i kærlighed til Gud, spredes i forgården til Åbenbaringens Herres nærvær. Belønningen for at gøre en god gerning er eller vil aldrig være tabt. Velsignet er du, dobbelt velsignet er du! Du regnes blandt de tjenerinder, hvis kærlighed til deres slægtninge ikke har hindret dem i at nå bredden af Nådens og Barmhjertighedens Hav. Om Gud vil, skal du hvile evigt i skyggen af Den Barmhjertiges gunst og være forvisset om Hans gavmildhed. Vær optaget af at lovprise Den Sande og glæd dig over Hans kærlige omsorg.

Verden forgår, og det, der er evigt, er Guds kærlighed. Om Gud vil, skal du kredse om Den Sande i hver eneste af Hans verdener, fri for alt andet end Ham.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[53]

Alle bør kende til, og i denne henseende opnå glansen fra vishedens sol og blive oplyst heraf: Kvinder og mænd har været og vil altid være lige i Guds øjne. Daggrystedet for Guds Lys kaster sin stråleglans over alle med den samme glans. Sandelig, Gud skabte kvinden til manden og manden til kvinden. For Gud er de mest elskede af mennesker de mest standhaftige og dem, der har overgået andre i deres kærlighed til Gud, ophøjet være Hans herlighed ...

Guds venner skal prydes med retfærdighedens, rimelighedens, venlighedens og kærlighedens smykke. Ligesom de ikke tillader sig selv at blive genstand for grusomhed og uretfærdighed, bør de ligeledes ikke tillade at et sådant tyranni overgår Guds tjenerinder. Han taler sandelig sandt og befaler dét, der gavner Hans tjenere og tjenerinder. Han er Beskytteren af alle i denne verden og den næste.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[54]

Uddrag af 'Abdu'l-Bahás Skrifter og Udtalelser

Herren, uforlignelig er Han, har skabt kvinden og manden til at leve med hinanden i det tætteste fællesskab og til at være som én sjæl. De er hinandens hjælpere, to intime venner, som bør være bekymrede for hinandens ve og vel.

Hvis de lever sådan, vil de gå gennem denne verden med fuldkommen tilfredshed, lykke og fred i hjertet og være genstand for guddommelig nåde og gunst i Himmeriget. Men hvis de gør andet end

dette, vil de leve deres liv i stor bitterhed og hvert øjeblik længes efter døden, og de vil blive gjort til skamme i det himmelske rige.

Stræb derfor efter med hjerte og sjæl at blive hos hinanden, som to duer i reden, for det vil blive velsignet i begge verdener.

(Selections of the Writings of 'Abdu'l-Bahá, sec. 92)

[55]

... giv jeres børn den universelle opdragelses mælk fra de er helt små, idet I følger Guds forskrifter og den hellige Lov, og opdrag dem, så de fra deres tidligste dage, i deres hjertes indre, i selve deres natur, får etableret en livsstil, der i alt er i overensstemmelse med den guddommelige Lære.

For mødre er de første opdragere, de første vejledere; og det er i sandhed mødrene, der afgør de små børns lykke, fremtidige storhed, gode manerer, deres læring og dømmekraft, forståelse og tro.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, secs. 96.1–96.2)

[56]

... det er en faders og moders pligt at gøre sig alle anstrengelser for at opdrage datteren og sønnen, at give dem næring fra kundskabens bryst og oplære dem i videnskabens og kunstens skød. Hvis de forsømmer dette, vil de blive holdt ansvarlige og fortjener at blive bebrejdet i den strenge Herres nærvær.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, sec. 98.2)

[57]

Oh I kærlige mødre, vid, at i Guds øjne er den bedste af alle måder at tilbede Ham på at opdrage børnene og træne dem i alle menneskehedens fuldkommenheder; og ingen ædlere gerning end dette kan tænkes.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, sec. 114)

[58]

Læg mærke til, hvor let det er at varetage familiens anliggender, når der er enhed i en given familie; hvilke fremskridt familiens medlemmer gør, og hvordan de trives i verden. Deres anliggender er på plads, de er tilfredse og fredfyldte, de er trygge, deres situation er sikret, de bliver misundt af alle. En sådan familie øger blot som dag følger dag sin status og sin varige ære ...

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, sec. 221.9)

[59]

Du har spurgt, om en mand kan forhindre sin hustru i at omfavne det guddommelige lys, eller om en hustru kan afholde sin mand fra at få adgang til Guds Rige. I sandhed kan ingen af dem forhindre den anden i at komme ind i Riget, medmindre manden har en overdreven tilknytning til hustruen eller hustruen til manden. Når en af de to tilbyder den anden og udelukker Gud, så kan de hver især forhindre den anden i at søge adgang til Hans Rige.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra arabisk, udgivet i *Family Life, en citatsamling*, p. 8) [60]

Spørgsmål: Hvad er din Tros holdning til familien?

Svar: Ifølge Bahá'u'lláhs lære skal familien, som er en menneskelig enhed, opdrages i overensstemmelse med reglerne for hellighed. Alle dyderne skal læres af familien. Familiebåndets integritet skal hele tiden tages i betragtning, og de enkelte medlemmers rettigheder må ikke overskrides. Sønnens, faderens, moderens rettigheder må ikke overtrædes, ingen af dem må være vilkårlige. Ligesom sønnen har visse forpligtelser over for sin far, har faderen også visse forpligtelser over for sin søn. Moderen, søsteren og andre medlemmer af husstanden har deres særlige privilegier. Alle disse rettigheder og privilegier skal bevares, men familiens enhed skal opretholdes. Overgreb på ét medlem skal betragtes som overgreb mod alle, den enes trøst som alles trøst, den enes ære som alles ære.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 168) [61]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Shoghi Effendi til en troende, medmindre andet er angivet

Når en sådan forskel i mening og tro opstår mellem mand og hustru, er det meget uheldigt, for det forringer utvivlsomt, især i svære tider, det åndelige bånd, som er familiebåndets højborg. Men den måde, det kan afhjælpes på, er ikke ved at handle på en måde, der fremmedgør den anden part. Et af Sagens formål er faktisk at skabe et tættere bånd i hjemmene. I alle sådanne tilfælde plejede Mesteren derfor at råde til eftergivenhed over for den anden parts ønsker og anmodninger samt at bede. Bed om, at din mand gradvist må se lyset, og handl samtidig på en måde, så han kommer tættere på i stedet for at gøre ham fordomsfuld. Når harmonien er sikret, vil du være i stand til at tjene uhindret.

(15. juli 1928) [62]

Shoghi Effendi stoler på, at din hustru som følge af hans telegram og dette brev vil kunne bruge lidt mere tid på sin familie, men han håber også, at du vil være i stand til at hjælpe hende med at få tid og mulighed for at tjene en Sag, der er hende så kær og står hendes hjerte nær, og hvor hendes tjenester er meget værdsatte.

(19. juni 1931) [63]

Beskytteren mente i sine bemærkninger ... om forholdet mellem forældre og børn, hustruer og ægtemænd i Amerika, at der i det land er en tendens til, at børn optræder for selvstændige i forhold til deres forældres ønsker og mangler den respekt, der tilkommer dem. Også hustruer har i nogle tilfælde en tendens til at udøve en uretfærdig grad af dominans over deres mænd, hvilket selvfølgelig ikke er i orden, lige så lidt som at manden uretfærdigt dominerer sin hustru.

(22. juli 1943)

[64]

Det er en af Troens vigtigste læresætninger, at enhed bør opretholdes i hjemmet. Det betyder selvfølgelig ikke, at et familiemedlem har ret til at påvirke et andet medlems tro; og hvis alle medlemmer indser dette, synes det sikkert, at enhed vil være muligt.

(6. juli 1952)

[65]

Beskytteren værdsætter fuldt ud dit ønske om at rejse ud som pioner på dette tidspunkt og hjælpe med at etablere Troen i de jomfruelige områder, men du bør ikke gå imod din mands ønsker og tvinge ham til at opgive alt, for at du på denne måde kan tjene Troen. Vi skal huske på ønskerne og rettighederne hos dem, der er tæt knyttet til vores liv.

Hvis det er din mands ønske, at du skal blive, hvor du er, er der helt sikkert et stort felt for undervisning der.

(31. juli 1953)

[66]

Hvor end der er en bahá'í familie, bør de berørte med alle midler gøre alt, hvad de kan, for at bevare den, for skilsmisse fordømmes på det kraftigste i Læren, mens samklang, enhed og kærlighed fremhæves som de højeste idealer i relationer mennesker imellem. Det må altid gælde for bahá'ierne, uanset om de tjener i pionerfeltet eller ej.

(9. november 1956 til Det Nationale Åndelige Råd for Mellemamerika)

[67]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Det Universelle Retfærdighedens Hus til en troende, medmindre andet er angivet

At barnets første lærer er moderen, burde ikke være en overraskelse, for spædbarnets primære orientering er mod sin mor. Denne bestemmelse fra naturens side minimerer på ingen måde faderens rolle i bahá'í familien. Igen er ligestilling med hensyn til status ikke ensbetydende med samme funktion.

(23. juni 1974)

[68]

I betragtning af de problemer, som du og din hustru oplever, påpeger Retfærdighedens Hus, at jeres families enhed bør prioriteres over alle andre hensyn. Bahá'u'lláh kom for at bringe enhed til verden, og en grundlæggende enhed er familien. Derfor må vi tro på, at Troen er beregnet til at styrke familien, ikke svække den. For eksempel bør tjeneste for Sagen ikke føre til forsømmelse af familien. Det er vigtigt, at du indretter din tid, så dit familieliv er harmonisk, og din husstand får den opmærksomhed, den har behov for.

Bahá'u'lláh understregede også vigtigheden af rådslagning. Vi skal ikke tro, at denne værdifulde metode til at finde løsninger er begrænset til Sagens administrative institutioner. Rådslagning i familien med fuld og åben diskussion, og som styres af bevidstheden om behovet for mådehold og balance, kan være universalmidlet mod konflikter i hjemmet. Hustruer bør ikke forsøge at dominere deres mænd, og mænd bør ikke dominere deres hustruer.

(1. august 1978)

[69]

Idet vi bemærker, at du og din mand har rådført jer om jeres familieproblemer med jeres åndelige råd, men ikke har fået noget råd og også uden held har drøftet jeres situation med en familierådgiver, mener Retfærdighedens Hus, at det er meget vigtigt for din mand og dig at forstå, at ægteskabet kan være en kilde til velvære, formidle en følelse af sikkerhed og åndelig lykke. Imidlertid er det ikke noget, der bare sker. For at ægteskabet kan blive en oase af velvære, kræver det samarbejde mellem de to ægtefæller samt hjælp fra deres familier.

(24. juni 1979)

[70]

Medlemmerne i en familie har alle pligter og ansvar over for hinanden og over for familien som helhed, og disse pligter og ansvar varierer fra medlem til medlem i kraft af deres naturlige relationer. Det er forældrenes uundgåelige pligt at opdrage deres børn - men ikke omvendt; børnene har pligt til at adlyde deres forældre - forældrene adlyder ikke børnene; moderen - ikke faderen - bringer børnene til verden, passer dem mens de er spæde og er dermed deres første opdrager; derfor har døtre fortrinsret til uddannelse frem for sønner, og som Beskytterens sekretær har skrevet på hans vegne: "Opgaven med at opdrage et bahá'í barn er, som det gang på gang understreges i Bahá'í Skrifterne, moderens hovedansvar, og hendes enestående privilegium er i hjemmet at skabe sådanne forhold, som vil være mest befordrende for barnets materielle såvel som åndelige velfærd og fremgang. Den oplæring, som et barn først modtager gennem sin mor, udgør det stærkeste fundament for dets fremtidige udvikling..." En følge af dette ansvar er moderens ret til at blive støttet af sin mand - en mand har ikke nogen udtrykkelig ret til at blive støttet af sin hustru ...

I enhver gruppe, uanset hvor kærlig rådslagningen er, er der alligevel punkter, som man fra tid til anden ikke kan nå til enighed om. I et åndeligt råd løses dette dilemma ved en flertalsafstemning. Der kan dog ikke være noget flertal, når der kun er to parter involveret, som i tilfældet med en mand og hans hustru. Der er derfor tidspunkter, hvor en hustru bør give efter over for sin mand, og tidspunkter, hvor en mand bør give efter over for sin hustru, men ingen af dem bør nogensinde uretfærdigt dominere den anden. Kort sagt bør forholdet mellem mand og hustru være som beskrevet i den bøn,

som 'Abdu'l-Bahá åbenbarede, og som ofte læses op ved bahá'í bryllupper: "Sandelig, de er viet i lydighed mod Dit bud. Lad dem blive tegn på samklang og enhed indtil tidernes ende."

Disse er alle relationer inden for familien, men der er en meget bredere sfære af relationer mellem mænd og kvinder end i hjemmet, og også dette bør vi betragte i sammenhæng med bahá'í samfundet, ikke i forhold til tidligere eller nuværende sociale normer. For eksempel, selvom moderen er barnets første opdrager og den vigtigste formende indflydelse på dets udvikling, har faderen også ansvaret for at uddanne sine børn, og dette ansvar er så tungtvejende, at Bahá'u'lláh har udtalt, at en far, der undlader dette, mister sine rettigheder som far. Selvom det primære ansvar for at forsørge familien økonomisk er placeret hos manden, betyder det på ingen måde, at kvindens plads er begrænset til hjemmet.

(28. december 1980 til Det Nationale Åndelige Råd for New Zealand)

[71]

Du har imidlertid bedt om specifikke adfærdsregler til at lede forholdet mellem ægtemænd og hustruer. Dette ønsker Retfærdighedens Hus ikke at give, og det mener, at der allerede er tilstrækkelig vejledning inkluderet i citatsamlingen om dette emne. For eksempel princippet om, at alles rettigheder i familieenheden skal opretholdes, og rådet om, at kærlig rådslagning skal være grundtonen, at alle sager skal afgøres i samklang og kærlighed, og at der er tidspunkter, hvor ægteemanden og hustruen skal bøje sig for den andens ønsker. Præcis under hvilke omstændigheder en sådan respekt bør finde sted, er op til det enkelte par at afgøre.

(16. maj 1982)

[72]

Du spørger til formaningen om, at alle skal arbejde og vil gerne vide, om det betyder, at du som hustru og mor skal arbejde for at tjene til livets ophold, ligesom din mand gør. Vi bliver bedt om at vedlægge et uddrag, "Den tolvte glade Tidende", fra Bahá'u'lláhs Tavle "Bishárát"³ til jeres gennemlæsning. Du vil se, at direktivet er, at vennerne skal beskæftige sig med et erhverv, som vil være til gavn for menneskeheden. Husførelse er et meget ærefuldt og ansvarsfuldt arbejde af fundamental betydning for menneskeheden.

(16. juni 1982)

[73]

Med hensyn til dit spørgsmål om, hvorvidt mødre bør arbejde uden for hjemmet, er det nyttigt at betragte spørgsmålet ud fra konceptet om en bahá'í familie. Dette koncept er baseret på princippet om, at manden har det primære ansvar for familiens økonomiske underhold, og at kvinden er den vigtigste og primære opdrager af børnene. Det betyder på ingen måde, at disse funktioner er fastlåste og ikke kan ændres og tilpasses særlige familiesituationer, og det betyder heller ikke, at kvindens plads er begrænset til hjemmet. Det forventes snarere, at selvom det primære ansvar er tildelt, vil fædre spille en vigtig rolle i børnenes opdragelse, og at kvinder også kan være forsørgere. Som du

³ Dette uddrag findes i denne samling under Sektion IV, 76

med rette påpegede, opfordrede ‘Abdu’l-Bahá kvinder til at “deltage fuldt ud og på lige fod i verdens anliggender”.

I forhold til dine specifikke spørgsmål afhænger beslutningen om, hvor meget tid en mor bruger på at arbejde uden for hjemmet af omstændighederne i hjemmet, hvilket kan variere fra tid til anden. Rådslagning i familien vil hjælpe med at give et svar ...

(9. august 1984)

[74]

Den store betydning, der tillægges moderens rolle, skyldes det faktum, at hun er barnets *første* opdrager. Hendes holdning, hendes bønner, selv dét, hun spiser, og hendes fysiske tilstand har stor indflydelse på barnet, mens det stadig er i livmoderen. Når barnet er født, er det hende, der af Gud er blevet udstyret med den mælk, som er den første føde, der er beregnet til barnet, og det er meningen, at hun, hvis det er muligt, skal være sammen med barnet for at oplære og give det næring i dets første dage og måneder. Det betyder ikke, at faderen ikke også elsker, beder for og tager sig af sit barn, men da han har det primære ansvar for at forsørge familien, er hans tid til at være sammen med sit barn normalt begrænset, mens moderen normalt er tæt knyttet til barnet i denne intenst formende tid, hvor det vokser og udvikler sig hurtigere, end det nogensinde vil gøre igen i løbet af hele sit liv. Når barnet bliver ældre og mere selvstændigt, ændrer forholdet mellem dets mor og far sig, og faren kan spille en større rolle.

(23. august 1984 til to troende)

[75]

IV. Kvinder i verden som helhed

Uddrag af Bahá'u'lláhs Skrifter

Det er pålagt enhver af jer at være beskæftiget med en eller anden form for erhverv såsom håndværk, handel og lignende. Vi har velvilligt ophøjet jeres udførelse af sådant arbejde til rang af tilbedelse af Gud, Den Sande. Overvej Guds velsignelser og nåde i jeres hjerter, og tak Ham ved aftenstide og ved morgengry. Spild ikke jeres tid på uvirksomhed og dovenskab. Beskæftig jer med det, som gavner jer og andre. Således er det blevet påbudt i denne Tavle, fra hvis horisont ytringens og kundskabens dagstjerne lyser strålende.

De mest foragtede blandt mennesker i Guds øjne er dem, der sidder ørkesløst og tigger. Hold fast ved de materielle midlers reb, idet I sætter hele jeres lid til Gud, alle midlers Tilvejebringere. Når nogen er beskæftiget med håndværk eller handel, anses en sådan beskæftigelse i sig selv i Guds øjne som tilbedelse; og dette er intet andet end et tegn på Hans uendelige og altomfattende gavmildhed.

(Bahá'u'lláhs Tavler åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas (Dansk Bahá'í Forlag, 2023), 18.20-21)
[76]

Uddrag af 'Abdu'l-Bahás Skrifter og Udtalelser

Guds tjenerinder ved Hans guddommelige Hof bør vise sådanne egenskaber og holdninger blandt verdens kvinder, som vil få dem til at skille sig ud og opnå berømmelse i kvindernes kredse. Det vil sige, at de skal omgås dem med den største ærbarhed og standhaftig anstændighed, med urokkelig tro, velformuleret tale, en veltalende tunge, uigendrivelige tegn og stor beslutsomhed. Bed Gud om, at du må opnå alle disse goder.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)
[77]

Indtil ligestilling mellem mand og kvinde er fuldt etableret og opnået, er menneskehedens højeste udvikling ikke mulig. Selv hvis man antager, at kvinden er manden underlegen i en eller anden grad med hensyn til formåen eller dygtighed, vil dette eller enhver anden forskel fortsat være årsag til splid og problemer. Det eneste middel er uddannelse, muligheder; for ligestilling betyder samme uddannelsesniveau ...

... Og lad det endnu en gang være kendt, at før ligestilling mellem kvinder og mænd anerkendes og gennemføres, vil samfundsmæssige og politiske fremskridt her eller andre steder ikke være mulige.

(Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912, pp. 76-77)
[78]

... Troens princip, at kvinden skal have det privilegium at blive uddannet på lige fod med manden og have fuld ret til hans rettigheder, er blevet åbenbaret af Bahá'u'lláh. Det vil sige, at der ikke kan være nogen forskel på mænds og kvinders uddannelse, for at kvinden kan udvikle samme formåen og betydning som manden i den samfundsmæssige og økonomiske ligning. Da vil verden opnå enhed og samklang. I tidligere tider har menneskeheden været uudviklet og ineffektiv, fordi den har været mangelfuld. Krig og dens ødelæggelser har ødelagt verden; uddannelse af kvinder vil være et mægtigt skridt mod dens afskaffelse og afslutning, for hun vil bruge hele sin indflydelse mod krig. Kvinden opfostrer barnet og opdrager den unge til modenhed. Hun vil nægte at give sine sønner som ofre på slagmarken. I virkeligheden vil hun være den største faktor i etableringen af universel fred og international voldgift. Det er helt sikkert, at kvinden vil afskaffe krig mellem mennesker.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 108) [79]

Det er veletableret gennem historien, at hvor kvinden ikke har deltaget i menneskelige anliggender, har udfaldet aldrig nået en tilstand af fuldendelse og perfektion. På den anden side har ethvert indflydelsesrigt foretagende i den menneskelige verden, hvor kvinden har deltaget, fået betydning. Dette er historisk sandt og kan ikke modbevises, selv ikke i religion. Jesus Kristus havde tolv disciple, og blandt Hans tilhængere var der en kvinde ved navn Maria Magdalene. Judas Iskariot var blevet en forræder og hykler, og efter korsfæstelsen stod de resterende elleve disciple vaklende og ubeslutsomme. Det står fast ud fra Evangelierne, at den, der trøstede dem og genskabte deres tro, var Maria Magdalene ...

Det mest betydningsfulde spørgsmål i dag er international fred og voldgift, og universel fred er umulig uden universel stemmeret.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks delivered by 'Abdu'l-Bahá during His visit in the United States and Canada in 1912*, p. 134) [80]

Spørgsmål: Er det ikke en kendsgerning, at universel fred ikke kan opnås, før der er politisk demokrati i alle verdens lande?

Svar: Det er meget tydeligt, at der i fremtiden ikke vil være nogen centralisering i verdens lande, uanset om de har en konstitutionel, republikansk eller demokratisk styreform. De Forenede Nationer kan fremhæves som et eksempel på en fremtidig regering - det vil sige, at hver provins vil være uafhængig i sig selv, men der vil være en føderal union, som beskytter de forskellige uafhængige staters interesser. Det behøver ikke at være en republikansk eller demokratisk form. At afskaffe centralisering, som fremmer despoti, er tidens krav. Det vil være konstruktivt for den internationale fred. En anden kendsgerning, der er lige så vigtig for at skabe international fred, er kvinders valgret. Det vil sige, at når der er etableret fuldstændig lighed mellem mænd og kvinder, kan der skabes fred af den simple grund, at kvinder generelt aldrig vil gå ind for krigsførelse. Kvinder vil ikke være villige til at lade dem, som de har taget sig så kærligt af, drage ud på slagmarken. Når de får stemmeret, vil

de være imod enhver grund til at gå i krig. En anden faktor, som vil skabe universel fred, er at forbinde Orienten og Occidenten.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks delivered by 'Abdu'l-Bahá during His visit in the United States in the United States and Canada in 1912*, p. 167) **[81]**

Når hele menneskeheden får samme mulighed for uddannelse, og ligeret mellem mænd og kvinder bliver realiseret, vil grundlaget for krig blive fuldstændig ødelagt. Uden ligeret vil dette være umuligt, fordi alle forskelle og uligheder bidrager til uenighed og strid. Ligestilling mellem mænd og kvinder er befordrende for afskaffelse af krigsførelse, fordi kvinder aldrig vil være villige til at sanktionere den.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 175) **[82]**

Kvinden skal især bruge sin energi og sine evner på videnskaber inden for industri og landbrug og forsøge at hjælpe menneskeheden med dét, der er mest nødvendigt. Derved vil hun vise sine evner og sikre anerkendelse af ligestilling i den sociale og økonomiske ligning.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 283) **[83]**

Stræb derfor efter i den menneskelige verden at vise, at kvinder er yderst dygtige og meget effektive, at deres hjerter er mere ømme og mere modtagelige end mænds hjerter, at de er mere filantropiske og lydhøre over for de trængende og lidende, at de ubøjeligt er mod krig og elsker fred. Stræb efter, at idealet om international fred kan blive realiseret gennem kvindens indsats, for manden er mere tilbøjelig til krig end kvinden, og et virkeligt bevis på kvindens overlegenhed vil være hendes tjeneste og effektivitet, når det drejer sig om at etablere universel fred.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 284) **[84]**

... gennemsyret af de samme dyder som manden, stigende gennem alle grader af menneskelig opnåelse, vil kvinder blive ligeværdige med mænd, og indtil denne ligestilling er etableret, vil ægte fremskridt og opnåelser for den menneskelige race ikke blive faciliteret.

De åbenlyse årsager til dette er følgende: Kvinden er af natur modstander af krig; hun er fortalende for fred. Børnene opdrages og oplæres af mødrene, som giver dem de første principper for uddannelse og arbejder ihærdigt på deres vegne. Tænk for eksempel på en mor, der kærligt har opdraget en søn i tyve år, indtil han blev voksen. Hun vil helt sikkert ikke gå med til, at den søn bliver sønderrevet og dræbt på slagmarken. Derfor vil krig helt sikkert ophøre, når kvinden nærmer sig mandens niveau

vedrørende magt og privilegier, får stemmeret og indflydelse i regeringer; for kvinden er naturligt den mest hengivne og trofaste fortaler for international fred.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 375) [85]

I overensstemmelse med tidsånden bør kvinderne gå fremad og opfylde deres mission inden for alle livets områder og blive ligestillet med mænd. De skal være på højde med mændene og have de samme rettigheder. Dette er min inderlige bøn, og det er et af Bahá'u'lláhs grundlæggende principper.

(J.E. Esslemont, *Bahá'u'lláh og Den Nye Tid*, s. 140) [86]

Kvinden er i sandhed af størst betydning for menneskeheden. Hun bærer den største byrde og det tungeste arbejde. Se på plante- og dyreverdenen. Palmen, der bærer frugt, er det træ, dadeldyrkeren sætter mest pris på. Araberen ved, at hoppen, på en lang rejse, er mest udholdende. På grund af sin større styrke og vildskab frygter jægeren løvinden mere end løven.

... Kvinden har større moralsk mod end manden; hun har også særlige evner, som gør hende i stand til at tage styringen i øjeblikke med fare og krise.

(*'Abdu'l-Bahá in London: Addresses and Notes of Conversations* (London: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 102-103) [87]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Shoghi Effendi

Med hensyn til Bahá'í Troens repræsentation ved den asiatiske kvindekongres: dette er uden tvivl meget prisværdigt, især fordi Sagen har så meget at sige om kvinders stilling i samfundet. Shoghi Effendi håber, at det nationale råd vil gøre sit bedste for at vække alle de forsamlede delegeredes beundring for Sagens lære om dette emne. Vi bør altid gribe de muligheder, der byder sig. Måske ville det lykkes os at gøre samfundet en tjeneste og lindre dets dårligdomme.

(10. november 1930 til Det Nationale Åndelige Råd for Indien og Burma) [88]

Det, 'Abdu'l-Bahá mente med, at kvinderne rejser sig for fred, er, at det er en sag, som i høj grad påvirker kvinder, og når de udgør en bevidst og overvældende masse af den offentlige mening mod krig, kan der ikke blive krig. Bahá'í kvinderne er allerede organiseret ved at være medlemmer af Troen og Den Administrative Orden. Der er ikke behov for yderligere organisering. Men de bør, gennem undervisning og aktiv moralsk støtte, som de giver til enhver bevægelse, der er rettet mod fred, søge at udøve en stærk indflydelse på andre kvinders sind med hensyn til dette vigtige spørgsmål.

(24. marts 1945 til en troende) [89]

Uddrag af et brev skrevet af Det Universelle Retfærdighedens Hus

Kvindernes frigørelse, opnåelsen af fuld lighed mellem kønnene, er en af de vigtigste, men ikke i samme grad erkendte, forudsætninger for fred. Nægtelse af en sådan lighed er en uretfærdighed mod den ene halvdel af Jordens befolkning, og der fremelskes skadelige holdninger og vaner, der fra familien bringes til arbejdspladsen, det politiske liv og i sidste instans til mellemfolkelige forhold. En sådan nægtelse kan ikke retfærdiggøres med grunde, de være sig af moralsk, praktisk eller biologisk art. Kun i takt med at kvinderne modtages som fuldt berettigede i alle områder af menneskelivet, vil der blive skabt det moralske og psykologiske klima, hvori international fred kan opstå.

(*Løftet om Verdensfred*, oktober 1985)

[90]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Det Universelle Retfærdighedens Hus

... der findes et meget bredere område af relationer mellem mænd og kvinder end dem i hjemmet, og også dette bør vi overveje i forbindelse med bahá'í samfundet, ikke i sammenhæng med tidligere eller nuværende samfundsnormer. For eksempel, selvom moderen er barnets første opdrager og den vigtigste formende indflydelse på dets udvikling, har faderen også ansvaret for at opdrage sine børn, og dette ansvar er så tungtvejende, at Bahá'u'lláh har udtalt, at en far, der ikke påtager sig dette, mister sine rettigheder som fader. Ligeledes, skønt det primære ansvar for at forsørge familien økonomisk ligger hos manden, betyder det på ingen måde, at kvindens plads er begrænset til hjemmet.

Tværtimod har 'Abdu'l-Bahá udtalt:

I Bahá'u'lláhs Guddommelige Ordning avancerer kvinder side om side med mænd. Der er ikke noget område eller nogen instans, hvor de vil halte bagefter: De har de samme rettigheder som mænd og vil i fremtiden indgå i alle grene af samfundets administration. De vil nå sådanne højder, at de inden for alle områder vil besætte de højeste niveauer i den menneskelige verden.⁴

og igen:

Derfor vil det ske, at når kvinder deltager fuldt ud og på lige fod i verdens anliggender, når de selvsikkert og dygtigt træder ind på den store arena for love og politik, vil krigen ophøre ...

(*Promulgation of Universal Peace* p. 135)

I Verdens Tavle har Bahá'u'lláh Selv forestillet sig, at kvinder såvel som mænd vil være forsørgere, idet Han udtaler:

Alle, uanset om det er en mand eller en kvinde, skal overlade en del af dét, som han eller hun tjener ved handel, landbrug eller anden beskæftigelse, til en betroet person til børns uddannelse

⁴ Citatet i det oprindelige brev, som var hentet fra *Paris Talks*, p. 182, er blevet erstattet af denne reviderede oversættelse.

og opdragelse, og denne del skal anvendes til dette formål med Forvalterne ved Retfærdighedens Hus' vidende.

(Bahá'u'lláhs Tavler åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas, 7.21)

(28. december 1980 til Det Nationale Åndelige Råd for New Zealand)

[91]

Kvindernes pligt til at være menneskehedens første opdragere er tydeligt beskrevet i Skrifterne. Det er op til enhver kvinde, hvis og når hun bliver mor, at afgøre, hvordan hun på den ene side bedst kan leve op til sit hovedansvar som mor og på den anden side, i det omfang det er muligt, at deltage i andre aspekter af aktiviteterne i det samfund, hun er en del af.

(22. april 1981 til en troende)

[92]

V. Fremme af kvinders udvikling

Uddrag af Bahá'u'lláhs Skrifter

På denne dag taler Det Velsignede Erindringens Træ i Ytringens Rige og siger: Godt er det for den tjener, der har vendt sit ansigt mod Ham og taget imod Hans sandhed, og for den tjenerinde, der har lyttet til Hans Stemme og er blevet en af de lyksalige. Hun er i sandhed en forkæmper på den sande forståelses mark. Derom vidner Sandhedens Tunge fra Sit ophøjede Stade.

Oh, Mit blad, velsignet er du for at have svaret på Mit kald, da det blev rejst i Den Sandes navn. Du anerkendte Min Åbenbaring, mens berømte mænd var fordybet i åbenlyse tomme fantasier. Du har igen og igen i sandhed opnået din Herres barmhjertighed. Tak Ham, og forherlig Ham med din lovprisning. Han er i sandhed med Sine tjenerinder og tjenere, som har vendt sig mod Ham. Den skinnende herlighed fra Mit Riges Horisont være med dig og med den, der har ledt dig til Min rette vej.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[93]

Vi beder Den Sande om at pryde Sine tjenerinder med kyskhedens, troværdighedens, retfærdighedens og renhedens smykke. Sandelig, Han er Den Altgivende, Den Algavmilde. Vi nævner Guds tjenerinder på dette tidspunkt og meddeler dem det glædelige budskab om tegnene på Guds barmhjertighed og medfølelse og Hans omsorg for dem, forherliget være Han, og Vi bønfaller Ham om al Hans hjælp til at udføre sådanne gerninger, som er årsag til ophøjelse af Hans Ord. Han taler sandelig sandt og påbyder Sine tjenere og tjenerinder dét, som vil gavne dem i alle Hans verdener. Han er i sandhed Den Altilgivende, Den Albarmhjertige.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk og arabisk)

[94]

Uddrag af 'Abdu'l-Bahás Skrifter og Udtalelser

Stråleglansen fra Sandhedens Sol forekommer i rigt mål, og Den Velsignede Skønheds gunst omgiver de troende kvinder og tjenerinder, der har fået vished. I hvert øjeblik afsløres en gavmild tildeling. Den Barmhjertiges tjenerinder bør gribe de muligheder, der byder sig i disse dage. Hver enkelt bør stræbe efter at nærme sig den guddommelige Tærskel og søge gavmildhed fra eksistensens Kilde. Hun vil opnå en sådan tilstand og blive bekræftet med en sådan kraft, at hun med blot ét ord kan bevirke, at en ringe person vil blive betragtet med ærbødighed, kan indvie den, der er forhindret, i åndens verden, give håb til den modløse, give den, der ikke har nogen andel, en del af den store tildeling og tilføre viden og indsigt til de uvidende og blinde og årvågenhed og opmærksomhed til de sløve og uopmærksomme. Dette er Den Barmhjertiges tjenerinders egenskaber. Dette er kendetegnene for tjenerinderne ved Guds Tærskel.

Oh I blade, som har opnået vished! I Europas og Amerikas lande har Den Barmhjertiges tjenerinder vundet fortræffelighedens og fremgangens pris i menneskenes arena, og inden for undervisning og udbredelse af de guddommelige dufte har de vist en strålende evne. Snart vil de svæve som Hærskaren i det højstes fugle i verdens fjerne hjørner og vil vejlede menneskene og afsløre de guddommelige mysterier for dem. I, som er de velsignede blade fra Østen, bør brænde klarere og beskæftige jer med at sprede Herrens søde dufte og med at recitere versene fra Gud. Rejs jer derfor, og anstreng jer for at følge Den Velsignede Skønheds formaninger og råd, så alle forhåbninger kan blive indfriet, og sletten med vandløb og frugthaver kan blive til enhedens have.

Med jer, mænd som kvinder, være herlighedernes herlighed.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[95]

I denne store Cyklus og vidunderlige Guddommelige Ordning er nogle kvinder, som var symboler på enhed og tegn på ethed, blevet oprejst, for åbenbaringen af guddommelige gaver modtages af mænd og kvinder i lige mål. "Sandelig, den mest ærefulde i Guds øjne er den mest dydige blandt jer"⁵ gælder for både mænd og kvinder, for tjenere og tjenerinder. Alle står under Guds Ords skygge, og alle får deres styrke fra Herrens gavmildhed. Derfor skal du ikke betragte dig selv som ubetydelig ved at tvivle på, hvad en tjenerinde, der lever bag sløret, kan udføre ...

Rejs dig med et overbevist hjerte, et standhaftigt skridt og en veltalende tunge for at sprede Guds Ord og sig: "Oh Gud, selv om jeg sidder skjult bag kyskhedens skærm og er begrænset af sømmelighedens slør og krav, er mit inderligste håb at hæve tjenestens banner og blive en tjenerinde ved Din Hellige Tærskel, at ride på en stridshest og trænge ind i de uvidendes hær, besejre de mægtige regimente og undergrave grundlaget for fejl og krænkelser. Du er de svages Hjælper, Du er de fattiges Forsørger, Du er Tjenerindernes Forløser. Sandelig, Du er Den Almægtige og Almagtsfulde."

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[96]

⁵ Koranen 49:13

Bekræftelser fra Guds rige vil visselig blive modtaget, så nogle prægtige blade kan fremstå lysende i denne verdens forsamling med klare beviser og overbevisende begrundelser, som vil pryde kvindernes sag. De vil bevise, at i denne cyklus er kvinder ligestillede med mænd, ja, i visse henseender vil de overgå dem. Tænk over dette: I denne vidunderlige Sag var der mange mænd, der besteg kundskabens højder; de ytrede sig smukt, havde stærke beviser, en veltalende tunge og en storslået tale, men det velsignede blad Jináb-i-Ṭáhirih fremstod, fordi hun var kvinde, med stor pragt og gjorde alle mennesker målløse. Havde hun været en mand, ville det slet ikke have været sådan. Derfor skal I vide, at Sagens storhed er trængt ind i verdens nerver og årer på en sådan måde, at hvis et af bladene tiltrækkes og kan mestre at påvise årsager og kendsgerninger og at fremføre stærke beviser, vil hun skinne strålende. Oh strålende blade, jeg sværger ved Den Attråedes Skønhed og Eksistensens Mysterium, at hvis I arbejder aktivt i dette rige, vil Den Velsignede Skønheds udstrømninger reflekteres som solen i hjerternes spejle. Jeres fremskridt vil forbløffe alle.

Når de omgås hinanden, bør de tiltrukne blade ikke blot tale om vejrets temperatur, vandets kulde, blomsternes og havernes skønhed, græssets friskhed og det strømmende vand. De bør hellere begrænse deres diskussioner til forherligelse og lovprisning og til at fremlægge beviser og årsager, til at citere vers og traditioner og fremlægge klare vidnesbyrd, så alle de elskedes hjem vil blive omdannet til samlingssteder, hvor der gives lektioner i at undervise i Sagen.

Hvis I gør dette, vil Rigets udstrømninger om kort tid komme til syne i en sådan grad, at hver eneste af Den Barmhjertiges tjenerinder vil blive en forståelig bog, der afslører Barmhjertighedens Herres mysterier.

Med jer være herlighedernes herlighed.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[97]

I denne vidunderlige Guddommelige Ordning gives den glørværdige Herres gunst til Den Barmhjertiges tjenerinder. Derfor bør de, ligesom mænd, vinde belønningen og udmærke sig i felten, så det vil blive bevist og tydeliggjort, at den gennemtrængende indflydelse fra Guds Ord i denne nye Guddommelige Orden har ligestillet kvinder med mænd, og at de i prøvelsens arena vil overgå andre. Derfor må Den Velsignede Skønheds sande tjenerinder genoplives af løsrivelsens ånd og forfriskes af tiltrækningens brise. Lad dem med hjerter, der flyder over af kærlighed til Gud, med sjæle, der frydes af de himmelske glædesbudskaber og med ekstrem ydmyghed og beskedenhed, tale med veltalende tunger og prise og ære Den Store Herre, for de tilkendegiver Hans gavmildhed og er smykket med herlighedens krone.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[98]

Velsignede, velsignede er I, for I har arrangeret åndelige møder og engageret jer i at fremlægge guddommelige beviser og sikre tegn. I er opsatte på at forsvare sandheden til støtte for Sagens klare Lys gennem afgørende argumenter og beviser baseret på fortidens hellige skrifter. Det er et meget ædelt mål, og dette håb, der næres, er årsagen til, at alle folk og nationer bliver oplyst.

Fra eksistensens begyndelse og frem til i dag, i alle tidligere cyklusser og Guddommelige Ordninger, er der aldrig blevet afholdt forsamlinger for kvinder, og de har aldrig holdt kurser med det formål at udbrede læren. Det er et af kendetegnene ved denne herlige Guddommelige Ordning og dette storslåede århundrede. I bør bestemt stræbe efter at gøre denne forsamling fuldendt og at øge jeres viden om de himmelske mysteriers virkeligheder, så kvinder, om Gud vil, om kort tid vil være på lige fod med mænd; de vil indtage en ledende stilling blandt de lærde, vil hver især have en veltalende tunge og velformuleret tale og skinne som vejledende lamper over hele verden. I nogle henseender har kvinder forbløffende evner; de tiltrækkes hurtigt af Gud og er intense i deres glødende iver for Ham.

Kort sagt, tilbring jeres dage og nætter med at studere de hellige Ytringer og på at opnå fuldkommenhed. Vær altid optaget af at diskutere disse spørgsmål. Når I møder hinanden, så overbring de glade budskaber og giv hinanden håb i kraft af Den Urgamle og Evigt Levende Herres bekræftelser og velsignelser. Lad hver især fremlægge beviser og vidnesbyrd, og tal om Rigets mysterier, så den sande og guddommelige Ånd kan gennemtrænge den kontingente verdens legeme, og hemmelighederne i alle ting, hvad enten de er fortidens eller fremtidens, kan fremstå åbenlyse og strålende.

Oh Guds elskede tjenerinder! Tænk ikke på jeres nuværende fortjenester og evner, men ret jeres blik mod Den Velsignede Skønheds gunst og bekræftelser, for Hans evige nåde vil gøre den ubetydelige plante til et velsignet træ, vil forvandle luftspejlingen til køligt vand og vin, vil få det øde atom til at blive selve essensen af væren, den usle til at blive en lærd i kundskabens skole. Den får en tornebusk til at blomstre og den mørke jord til at frembringe duftende og overdådige hyacinter. Den vil forvandle stenen til en kostbar rubin og fylde havets muslingeskaller med strålende perler. Den vil hjælpe et uerfarent skolebarn til at blive en lærd lærer og gøre det muligt for et skrøbeligt foster at afsløre virkeligheden i dette vers: "Helliget være Herren, Den Mest Fremragende af alle skabere."⁶ Sandelig, min Herre har magt over alt.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[99]

I denne tid er det alles pligt, hvad enten man er mand eller kvinde, at undervise i Sagen. I Amerika har kvinderne overgået mændene i denne henseende og har taget føringen på dette område. De anstrenger sig mere med at vejlede verdens folk, og deres bestræbelser er større. De bekræftes af guddommelige gaver og velsignelser. Det er mit håb, at Den Barmhjertiges tjenerinder i Østen også vil gøre sig sådanne anstrengelser, afsløre deres evner og vise, hvad de er i stand til ...

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[100]

Nu er tiden inde til at tale og holde taler, tiden til at undervise og aflægge vidnesbyrd. Løsn din tunge, udlæg sandhederne, og fastslå gyldigheden af dette vers: "Den Barmhjertige har lært os

⁶ Koranen 23:14

[Muhammad] Koranen.”⁷ Helligånden taler gennem den menneskelige tungs inderste væsen, Guds Ånd, som ønsker fællesskab med den menneskelige sjæl, udfolder sandhederne, Den Trofaste Ånd skriver ned, og Den Ugamle af Dages Ånd bekræfter.

Jeg sværger ved Den Uforlignelige Skønhed, som er i Det Usynlige Rige, at når bladene løsner deres tunger i lovsang og forherligelse af Den Alkærlige Herre og i undervisning om Den Milde Herres Sag, vil Rigets forsamling og De Usynlige Rigers beboere lytte og komme med udråb af ekstrem glæde og jubel.

Ære være med jer og med enhver tjenerinde, som er standhaftig i Pagten.

(Fra en Tavle - oprindelig oversat fra persisk)

[101]

Oh Guds tjenerinde! ... Den Guddommelige Lære og effektive råd skal gives til mødrene, og de skal opmuntres og indgydes med iver efter at oplære deres børn, for moderen er barnets første opdrager. Det er hende, der helt fra begyndelsen skal amme den nyfødte ved Guds Tro og Guds Løvs bryst, så den guddommelige kærlighed selv med modernælken kan indtræde i barnet og være hos det til dets sidste åndedrag.

Så længe moderen undlader at opdrage sine børn og ikke starter dem på den rette vej, vil den opdragelse, de senere får, ikke få den fulde virkning. Det påhviler de åndelige råd at sørge for, at mødrene får et veltilrettelagt program for opdragelse af børn, et program, der viser, hvordan barnet skal passes og opdrages, lige fra det er spæd. Disse instruktioner skal gives til enhver mor, så de kan fungere som vejledning, så hver enkelt vil træne og nære sine børn i overensstemmelse med Læren.

(*Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, secs. 113.1–113.2)

[102]

... vi må ikke gøre forskel på de enkelte medlemmer af familien. Vi må ikke betragte nogen sjæl som ufrugtbar eller dårlig stillet. Vores pligt ligger i at informere sjæle, så Solen fra Guds gaver stråler i dem, og dette er muligt gennem kraften i menneskeheds enhed. Jo mere kærlighed, der udtrykkes menneskene imellem, og jo stærkere enhedens kraft, desto større vil denne genspejling og åbenbaring blive, for Guds største gave er kærlighed. Kærlighed er kilden til alle Guds gaver. Før kærligheden tager hjertet i besiddelse, kan ingen anden guddommelig gave åbenbares deri.

(*Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 15)

[103]

Kort sagt vil antagelsen af, at manden er overlegen fortsat være nedbrydende for kvindens ambition, som om hendes opnåelse af ligestilling skabelsesmæssigt var umuligt; kvindens stræben efter fremskridt vil blive bremset heraf, og hun vil gradvist blive uden håb. Tværtimod må vi erklære, at hendes kapacitet er lige så stor, ja, større end mandens. Det vil inspirere hende med håb og ambitioner, og hendes modtagelighed for fremdrift vil hele tiden øges. Hun bør ikke få at vide og

⁷ Koranen 55:2

lære, at hun er svagere og ringere med hensyn til evner og egenskaber. Hvis en elev får at vide, at hans intelligens er mindre end hans medelevers, er det en meget stor hindring og et handicap for hans fremskridt. Han skal opmuntres til at komme videre ved at sige: "Du er meget dygtig, og hvis du anstrenger dig, vil du opnå det højeste standpunkt."

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, pp. 76-77) **[104]**

Formålet er kort sagt dette: At hvis kvinden bliver veluddannet og får sine rettigheder, vil hun opnå evnen til vidunderlige præstationer og bevise, at hun er ligeværdig med manden. Hun er mandens medhjælper, hun supplerer ham og hjælper ham.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 136) **[105]**

Tingenes virkelighed er blevet afsløret i dette storslåede århundrede, og dét, der er sandt, må komme op til overfladen. Blandt disse virkeligheder er princippet om ligestilling mellem mand og kvinde - lige rettigheder og privilegier i alt, der hører menneskeheden til. Bahá'u'lláh erklærede denne virkelighed for over 50 år siden. Men selv om dette princip om lighed er sandt, er det også sandt, at kvinden skal bevise sin kapacitet og egnethed, skal vise tegn på lighed. Hun må blive dygtig inden for kunst og videnskab og ved sine præstationer bevise, at hendes evner og kræfter blot har været latente. Magtdemonstrationer, som dem der nu finder sted i England, er hverken passende eller effektive i sagen om kvindelighed og lighed. Kvinden skal især bruge sin energi og sine evner på industri- og landbrugsvidenskab og forsøge at hjælpe menneskeheden med dét, der er mest nødvendigt. På denne måde vil hun demonstrere sine evner og sikre anerkendelse af lighed i den samfundsmæssige og økonomiske ligning. Gud vil utvivlsomt bekræfte hende i hendes anstrengelser og bestræbelser, for i dette århundrede af stråleglans har Bahá'u'lláh proklameret, at enheden i menneskehedens verden er virkelighed og meddelt, at alle nationer, folk og befolkningsgrupper er ét.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, pp. 283-284) **[106]**

Ligestilling mellem kønnene vil blive oprettet i forhold til de muligheder, der gives denne tidsalders kvinder, for mænd og kvinder har fra Gud, Skaberen, ligeligt modtaget evner og gaver. Gud har ikke i Sit fuldendte formål forordnet, at der skal være forskel mellem dem.

(Promulgation of Universal Peace: *Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, p. 300) **[107]**

Kvinden må derfor bestræbe sig på at opnå større fuldkommenhed, at blive mandens ligemand i enhver henseende, at gøre fremskridt i alt, hvor hun har været bagud, så manden bliver tvunget til at anerkende hende som jævnbyrdig med hensyn til evner og opnåelser.

I Europa har kvinderne gjort større fremskridt end i Østen, men der er stadig meget, der skal gøres! Når de studerende er nået til slutningen af deres skoletid, finder en eksamen sted, og resultatet heraf fastsætter den enkelte elevs viden og evner. Sådan vil det også være for kvinden; hendes handlinger vil vise hendes styrke, og det vil ikke længere være nødvendigt at udtrykke det med ord.

Det er mit håb, at Østens kvinder, såvel som deres vestlige søstre, vil gøre hurtige fremskridt, indtil menneskeheden når fuldkommenhed.

Guds gavmildhed er for alle og giver kraft til alle fremskridt. Når mænd tager kvinders ligestilling til sig, vil der ikke være behov for, at de kæmper for deres rettigheder! Et af Bahá'u'lláhs principper er da ligestilling mellem kønnene.

Kvinder skal gøre de største anstrengelser for at tilegne sig åndelig styrke og vokse i visdommens og hellighedens dyder, indtil det gennem oplysning og stræben lykkes med at virkeliggøre menneskehedens enhed. De må arbejde med en brændende begejstring for at sprede Bahá'u'lláhs Lære blandt folkeslagene så den guddommelige gavmildheds strålende lys kan omslutte sjælene i alle verdens nationer!

(Paris Talks: Addresses given by 'Abdu'l-Bahá in Paris in 1911-1912, pp. 162–163) **[108]**

Uddrag af breve skrevet af Shoghi Effendi

Hvad angår bahá'í kvindernes stilling i Indien og Burma og deres fremtidige samarbejde med mændene omkring Sagens administrative arbejde, føler jeg, at tiden nu er moden til, at de kvinder, der allerede har tilpasset sig den fremherskende skik i Indien og Burma ved at smide sløret, ikke blot skal have stemmeret til valget af deres lokale og nationale repræsentanter, men også selv skal være berettigede til medlemskab af alle bahá'í råd i hele Indien og Burma, hvad enten de er lokale eller nationale.

Dette afgørende og meget vigtige skridt bør dog tages med den største omhu og forsigtighed, fornuft og omtanke. Der skal tages behørigt hensyn til deres faktiske kapacitet og nuværende opnåelser, og kun de, der er bedst egnede til medlemskab, hvad enten de er mænd eller kvinder, og uanset social status, bør vælges til den ekstremt ansvarsfulde post som medlem af bahá'í rådet.

Jeg håber, at denne betydningsfulde beslutning vil vise sig at være et stort incitament for de kvindelige bahá'ier i hele Indien og Burma, som nu efter bedste evne vil bestræbe sig på at tilegne sig en bedre og mere dybtgående viden om Sagen, tage en mere aktiv og systematisk del i Bevægelsens generelle anliggender og på alle måder vise sig at være oplyste, ansvarlige og effektive samarbejdspartnere for deres mandlige medtroende i den fælles opgave med at fremme Sagen i hele landet.

Må de fuldt ud indse deres store ansvar i denne tid, må de gøre alt, der står i deres magt for at retfærdiggøre de store forhåbninger, vi nærer til deres fremtid, og må de i enhver henseende vise sig værdige til den ædle mission, som bahá'í verdenen nu overlader til dem.

(27. december 1923 til Det Nationale Åndelige Råd i Indien og Burma)

[109]

Bahá'í kvinder, der bor i Troens vugge, har fået fuld ret til at blive medlem af både nationale og lokale åndelige bahá'í råd, og dermed er den sidste hindring for fuldstændig ligestilling i det persiske bahá'í samfunds administrative anliggender blevet fjernet.

(April 1954, *Messages to the Bahá'í World 1950-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971), p. 65)

[110]

At medlemmerne af dette samfund, af begge køn og i alle aldre, uanset befolkningsgruppe eller baggrund, uanset hvor begrænset deres erfaring, kapacitet og viden er, må rejse sig som ét og med begge hænder gribe de muligheder, givet af Gud. som de nu har fået gennem et altkærligt, evigt vågent og evigt opretholdende Forsyn og derved give en enestående fremdrift til de drivende kræfter, der på mystisk vis leder aktiviteterne i dette nyligt igangsatte, usigeligt kraftfulde, verdensomspændende Korstog, er et af de inderligste ønsker, som et kærligt og længselsfuldt hjerte har for dem ved dette store vendepunkt i Bahá'u'lláhs Tros skæbne på det amerikanske kontinent.

(20. juni 1954 til Det Nationale Åndelige Råd for De Forenede Stater *Citadel of Faith: Messages to America 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980), p. 132)

[111]

Uddrag af breve og en telex skrevet af Det Universelle Retfærdighedens Hus

Med hensyn til det punkt, I rejste i jeres brev ... at kvindebevægelsens kamp for ligeberettigelse i ... indtager ekstreme holdninger, som har en vis indflydelse på letpåvirkelige unge bahá'í kvinder, føler vi, at det ville være nyttigt, hvis jeres råd understregede den enestående position, som kvinder indtager ved at være medlemmer af Bahá'í Troen, især ved at deltage i administrationen af dens anliggender på både lokal og national plan.

(9. april 1971 til Det Nationale Åndelige Råd for De Forenede Stater)

[112]

'Abdu'l-Bahá har påpeget, at "Blandt de mirakler, der kendetegner denne Guddommelige Ordning, er dette, at kvinder har udvist en større dristighed end mænd, når de er blevet optaget i Troens rækker." Shoghi Effendi har yderligere udtalt, at denne "dristighed" skal i tidens løb påvises mere overbevisende og for den elskede Sag vinde sejre, der er mere bevægende end nogen, den endnu har opnået. "Selvom hele bahá'í verdenen naturligvis er forpligtet til at opmuntre og stimulere kvinders livsvigtige rolle i bahá'í samfundet såvel som i samfundet som helhed, opfordrer 5-årsplanen

specifikt 80 nationale åndelige råd til at organisere bahá'í aktiviteter for kvinder. I løbet af det indeværende år, der af De Forenede Nationer er blevet udnævnt til "Kvindernes Internationale År" som en verdensomspændende aktivitet, bør bahá'ierne, især i disse 80 nationale samfund, igangsætte og gennemføre programmer, der vil stimulere og fremme kvinders fulde og lige deltagelse i alle aspekter af bahá'í samfundslivet, således at vennerne gennem deres opnåelser vil demonstrere Guds Sags særkende på dette område af menneskelig stræben.

(25. maj 1975 til alle nationale åndelige råd)

[113]

OPFORDRER ISÆR BAHÁ'Í KVINDER, HVIS KAPACITET I MANGE LANDE STADIG ER STORT SET UUDNYTTET, OG HVIS POTENTIALE FOR TJENESTE ER SÅ STORT, TIL AT REJSE SIG OG DEMONSTRERE DEN VIGTIGE ROLLE, DE SKAL SPILLE INDEN FOR ALLE OMRÅDER AF TJENESTE FOR TROEN.

(24. marts 1977 til alle nationale åndelige råd)

[114]

De unge har længe stået i spidsen for undervisningsarbejdet, og nu glæder vores hjerter sig over at se kvinderne i så mange lande, hvor deres evner tidligere stort set ikke blev udnyttet, vie deres dygtige tjenester til bahá'í samfundslivet.

(Riḍván 1978 til Det Internationale Bahá'í Konvent)

[115]

I hjertet af alle aktiviteter skal de troendes åndelige, intellektuelle og samfundsmæssige liv udvikles og fremmes, hvilket kræver: Udvikling af lokale åndelige råd forfølges med øget kraft, så de kan udøve deres gavnlige indflydelse og vejledning på bahá'í samfundene, at der skabes en dybere forståelse af bahá'í familielivet, at børn undervises i bahá'í, herunder at der afholdes regelmæssige bahá'í klasser, og at der, hvor det er nødvendigt, oprettes skoler for at give dem en grundskoleuddannelse, opmuntring af bahá'í ungdommen til at studere og tjene og opmuntring af bahá'í kvinder til fuldt ud at udøve deres privilegier og ansvar i arbejde for fællesskabet - må de på passende vis vidne om mindet om Det Største Hellige Blad, Bahá'í Troens Guddommelige Ordnings udødelige heltinde, nu hvor vi nærmer os 50-årsdagen for hendes bortgang.

(Til verdens bahá'ier 1979)

[116]

Ligestilling mellem mænd og kvinder er på nuværende tidspunkt ikke universelt gældende. I de områder, hvor traditionel ulighed stadig hæmmer fremskridtet, må vi gå forrest med at praktisere dette bahá'í princip. Bahá'í kvinder og piger skal opmuntres til at tage del i de samfundsmæssige, åndelige og administrative aktiviteter i deres samfund.

(Riḍván 1984 til verdens bahá'ier 1984)

[117]

Opfordrer lokale og nationale bahá'í samfund til at sponsorere en bred vifte af aktiviteter, som vil gøre folk fra alle samfundslag opmærksomme på forskellige emner, der er relevante for fred, såsom: kvinder rolle....

(23. januar 1985 til alle nationale åndelige råd)

[118]

Uddrag af breve skrevet på vegne af Det Universelle Retfærdighedens Hus

Retfærdighedens Hus ser behovet for at uddanne og vejlede kvinder i deres primære ansvar som mødre som en fremragende mulighed for at organisere kvindeaktiviteter. Jeres indsats bør fokusere på at hjælpe dem i deres funktion som opdragere af den opvoksende generation.

(29. februar 1984 til det nationale åndelige råd på Marianerne)

[119]

Princippet om ligestilling mellem kvinder og mænd kan, ligesom Troens andre læresætninger, blive effektivt og universelt etableret blandt vennerne, når det gennemføres i forbindelse med alle de andre aspekter af bahá'í livet. Forandring er en evolutionær proces, der kræver tålmodighed med en selv og andre, kærlig oplæring og tidens gang, efterhånden som de troende styrker deres viden om Troens principper, gradvist forkaster gamle traditionelle holdninger og fremadskridende tilpasser deres liv til Sagens forenende lære.

(25. juli 1984 til en troende)

[120]

VI. Bibliografi

Bahá'u'lláh. *The Hidden Words*. London: National Spiritual Assembly of the British Isles, 1949.

Bahá'u'lláh. *De Skjulte Ord*. Dansk Bahá'í Forlag, 2025

Bahá'u'lláh. *Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*. Haifa: Bahá'í World Centre, 1978.

Bahá'u'lláh. *Bahá'u'lláhs Tavler åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas*. Dansk Bahá'í Forlag, 2023

‘Abdu’l-Bahá. *Selections of The Writings of ‘Abdu’l-Bahá*. Haifa: Bahá'í World Centre, 1978.

‘Abdu’l-Bahá. *Promulgation of Universal Peace: Talks delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit in the United States and Canada in 1912*. Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982.

‘Abdu’l-Bahá. *Paris Talks: Addresses given by ‘Abdu’l-Bahá in Paris in 1911- 1912*. London: Bahá'í Publishing Trust, 1961.

‘Abdu’l-Bahá. *‘Abdu’l-Bahá in London: Adresses, and Notes of Conversations* London: Bahá'í Publishing Trust, 1982.

Shoghi Effendi. *Messages to the Bahá'í World, 1950-1957*. Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971.

Shoghi Effendi. *Citadel of Faith*. Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980.

Bahá'í Education, a compilation. Haifa: Bahá'í World Centre, 1976.

Family Life. London: Bahá'í Publishing Trust, 1982.

‘Abdu’l-Bahá on Divine Philosophy. Compiled by Isobel F. Chamberlain. Boston: The Tudor Press, 1917.

Esslemont, John Ebenezer. *Bahá'u'lláh and the New Era*. Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976.

Esslemont, John Ebenezer. *Bahá'u'lláh og Den Nye Tid*. Dansk Bahá'í Forlag, 1970.